

Aprobat în ședința Guvernului din _____ 2026

Decizia protocolară nr. _____/2026

Proiect

PARLAMENTUL REPUBLICII MOLDOVA

L E G E

pentru modificarea unor acte normative (ajustarea cadrului normativ la prevederile celui de-al doilea Protocol adițional la Convenția privind criminalitatea informatică)

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art. I. – Legea nr. 20/2009 privind prevenirea și combaterea criminalității informatice (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2010, nr. 11-12, art. 17), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 se completează cu noțiunile „partea care efectuează transferul” și „urgentă” cu următorul cuprins:

„*partea care efectuează transferul* – partea care transmite datele ca răspuns la o cerere ori în cadrul unei echipe comune de investigații sau, în cazul cooperării directe, în temeiul tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, cu furnizorii de servicii sau cu entitățile care prestează servicii de înregistrare a numelor de domenii aflate pe teritoriul unei alte părți, partea pe teritoriul căreia se află furnizorul de servicii sau entitatea care transmite datele;

„*urgentă* – o situație în care există un risc semnificativ și iminent la adresa vieții sau a siguranței oricărei persoane fizice”.

2. Articolul 4:

la alineatul (4):

litera b) va avea următorul cuprins:

„b) dispune, în cadrul desfășurării urmăririi penale privind infracțiunile informatice, precum și orice altă infracțiune pentru care este necesară conservarea datelor informatice ce pot servi drept probe în format electronic, la demersul organului de urmărire penală sau din oficiu, conservarea imediată, de către furnizorii de servicii, a datelor informatice stocate, inclusiv a datelor referitoare la traficul informatic, față de care există pericolul pierderii, distrugerii ori alterării, în condițiile Codului de procedură penală nr. 122/2003”;

se completează cu literele b¹) și b²) cu următorul cuprins:

„b¹) asigură transmiterea, primirea și coordonarea executării cererilor însoțite de ordine privind divulgarea accelerată a informațiilor referitoare la abonați, în condițiile Codului de procedură penală nr. 122/2003 și ale tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte;

b²) asigură, prin punctul de contact disponibil 24/7, transmiterea către punctele de contact ale altor părți și primirea de la acestea a solicitărilor de asistență imediată privind divulgarea accelerată, în situații de urgență, a datelor informatice stocate, individualizate în cerere, precum și coordonarea examinării și executării cererilor primite, fără formularea prealabilă a unei cereri de asistență juridică internațională în materie penală, potrivit Codului de procedură penală nr. 122/2003 și tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte;”

3. La articolul 7, alineatul (1) se completează cu litera i) cu următorul cuprins:

„i) să asigure divulgarea, în situații de urgență, a datelor informatice stocate, individualizate în actul procedural și aflate în posesia sau sub controlul său, în temeiul actului procedural emis ori, după caz, autorizat în condițiile Codului de procedură penală nr. 122/2003, imediat, dar nu mai târziu de 96 de ore de la comunicarea acestuia în condițiile prezentei legi și ale tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte”.

4. La articolul 8 alineatul (2), după textul „asistența juridică internațională în materie penală;” se introduce textul „solicitarea și acordarea asistenței imediate în vederea divulgării accelerate, în situații de urgență, a datelor informatice stocate;”.

5. Se completează cu articolul 8¹ cu următorul cuprins:

„Articolul 8¹. Punctele de contact disponibile 24/7

(1) În cadrul subdiviziunii specializate în prevenirea și combaterea criminalității informatice a Ministerului Afacerilor Interne și în cadrul Procuraturii Generale se desemnează câte un punct de contact disponibil 24 de ore din 24 și 7 zile din 7, pentru acordarea asistenței imediate în cadrul unui proces penal privind infracțiunile informatice, precum și pentru colectarea probelor în format electronic privind orice infracțiune.

(2) Punctele de contact disponibile 24/7 asigură comunicarea, potrivit unei proceduri accelerate, cu punctele de contact ale altor părți și coordonarea cu autoritățile naționale competente, în limitele competențelor stabilite la alin. (3) și (4) și în condițiile tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

(3) Punctul de contact disponibil 24/7 din cadrul subdiviziunii specializate a Ministerului Afacerilor Interne asigură cooperarea polițienească internațională și:

a) acordă asistență tehnică;

b) transmite și primește solicitările privind conservarea imediată a datelor informatice, inclusiv a datelor referitoare la traficul informatic, și facilitează executarea măsurii dispuse de autoritatea competentă;

c) facilitează executarea, de către autoritățile competente, a actelor procedurale privind obținerea probelor în format electronic, furnizează informații juridice și acordă sprijin pentru localizarea persoanelor căutate în legătură cu săvârșirea unei infracțiuni.

(4) Pentru mecanismul divulgării accelerate, în situații de urgență, prevăzut în Codul de procedură penală nr. 122/2003, punctul de contact disponibil 24/7 din cadrul Procuraturii Generale:

a) transmite cererile formulate de autoritățile competente naționale către punctele de contact ale altor părți;

b) primește solicitările punctelor de contact ale altor părți, verifică dacă acestea conțin informațiile prevăzute la art. 540⁶ alin. (3) din Codul de procedură penală nr. 122/2003 și le transmite imediat procurorului competent;

c) coordonează comunicările necesare examinării cererilor, comunică răspunsul și condițiile aplicate și, după caz, transmite datele puse la dispoziție de autoritatea competentă.

(5) Punctul de contact care primește o solicitare ce ține de atribuțiile celui alt punct de contact o transmite imediat acestuia și informează punctul de contact străin solicitant.”

6. La articolul 10, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Transmiterea datelor informatice stocate se efectuează numai după acceptarea cererii de asistență juridică internațională în materie penală, cu excepția cazurilor prevăzute de Codul de procedură penală, de Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală și de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.”

Art. II. – Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2007, nr. 14-17, art. 42), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1:

alineatul (3) se completează cu litera a¹) cu următorul cuprins:

„a¹) asistența juridică internațională în situații de urgență”;

se completează cu alineatul (3¹) cu următorul cuprins:

„(3¹) Suplimentar formelor de cooperare juridică internațională în materie penală prevăzute la alin. (3), prezenta lege reglementează, în condițiile tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, următoarele mecanisme speciale de cooperare internațională pentru obținerea probelor în format electronic:

a) solicitarea directă a informațiilor referitoare la înregistrarea numelor de domenii;

b) transmiterea, primirea și executarea, între autoritățile desemnate, a cererilor însoțite de ordine privind divulgarea accelerată a informațiilor referitoare la abonați;

c) transmiterea și primirea, între punctele de contact disponibile 24/7, fără formularea unei cereri de asistență juridică internațională în materie penală, a cererilor privind divulgarea accelerată, în situații de urgență, a datelor informatice stocate.”

2. Articolul 2 se completează cu litera p) cu următorul cuprins:

„p) *canale de comunicare securizate* – mijloace de comunicare electronică utilizate pentru transmiterea informațiilor, care permit identificarea și autentificarea participanților, asigură confidențialitatea și integritatea informațiilor transmise și previn accesul sau utilizarea neautorizată a acestora;”.

3. Articolul 7 se completează cu alineatele (4) și (5) cu următorul cuprins:

„(4) Cererile de asistență juridică internațională în situații de urgență prevăzute la art. 1 alin. (3) lit. a¹) se transmit, în regim accelerat, între autoritățile centrale competente. Autoritatea centrală competentă acceptă cererile transmise, inclusiv în format electronic, și poate impune cerințe adecvate de securitate și autentificare.

(5) Solicitățile și cererile privind mecanismele prevăzute la art. 1 alin. (3¹) se transmit, în condițiile tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, după cum urmează:

a) solicitările privind informațiile referitoare la înregistrarea numelor de domenii se transmit direct entității care prestează servicii de înregistrare a numelor de domenii pe teritoriul altui stat;

b) cererile însoțite de ordine privind divulgarea accelerată a informațiilor referitoare la abonați se transmit autorității desemnate de statul solicitat;

c) solicitările de asistență imediată privind divulgarea accelerată, în situații de urgență, a datelor informatice stocate se transmit între punctele de contact disponibile 24/7 ale statului solicitant și ale statului solicitat, fără formularea unei cereri de asistență juridică internațională în materie penală.”

4. Articolul 9 se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) Prin derogare de la prevederile alin. (1) și (2), în situație de urgență, solicitările, cererile de asistență juridică, ordinele și informațiile însoțitoare sau răspunsurile la acestea pot fi redactate într-o limbă acceptată de statul solicitat ori pot fi însoțite de o traducere într-o astfel de limbă.”

5. Se completează cu articolele 13² și 13³ cu următorul cuprins:

„Articolul 13². Cooperarea internațională privind divulgarea informațiilor referitoare la înregistrarea numelor de domenii

(1) Cooperarea internațională privind divulgarea informațiilor referitoare la înregistrarea numelor de domenii se realizează, fără formularea unei cereri de asistență juridică internațională în materie penală, prin cereri adresate direct entităților care prestează servicii de înregistrare a numelor de domenii, în condițiile tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

(2) Autoritatea competentă națională poate adresa direct, în cadrul unui proces penal, o cerere unei entități care prestează servicii de înregistrare a numelor de domenii pe teritoriul unui alt stat, în vederea divulgării informațiilor aflate în posesia sau sub controlul acesteia, necesare pentru identificarea ori contactarea registrantului unui nume de domeniu.

(3) Cererea prevăzută la alin. (2) include:

a) data emiterii cererii, identitatea și datele de contact ale autorității competente emitente;

b) numele de domeniu pentru care se solicită informații și lista detaliată a informațiilor solicitate, inclusiv elementele de date;

c) declarația conform căreia cererea este emisă în temeiul tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, iar informațiile solicitate sunt necesare într-un proces penal și vor fi utilizate exclusiv în cadrul acestuia;

d) termenul și modalitatea de divulgare a informațiilor;

e) alte instrucțiuni procedurale speciale, după caz.

(4) Cererea autorității competente străine privind informațiile referitoare la un nume din domeniul național de nivel superior „.md”, întocmită conform cerințelor stabilite la alin. (3), se transmite Registratorului național al domeniului național de nivel superior „.md”, care o examinează și o execută în condițiile legislației naționale și ale tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

(5) Cererea prevăzută la alin. (2) poate fi transmisă entității care prestează servicii de înregistrare a numelor de domenii, inclusiv în format electronic, cu garantarea unor niveluri adecvate de securitate și autentificare.

(6) În cazul lipsei de cooperare din partea entității care prestează servicii de înregistrare a numelor de domenii, autoritatea emitentă poate solicita entității să comunice motivul pentru care nu divulgă informațiile solicitate. Autoritatea emitentă poate solicita consultarea autorității competente pe teritoriul căreia este situată entitatea, în vederea stabilirii măsurilor disponibile pentru obținerea informațiilor.

Articolul 13³. Cooperarea internațională privind divulgarea accelerată a datelor informatice stocate

(1) Cooperarea internațională privind divulgarea accelerată a datelor informatice stocate se realizează în cadrul unui proces penal, în condițiile Codului

de procedură penală nr. 122/2003 și ale tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, și poate avea ca obiect:

a) transmiterea și executarea ordinelor emise de autoritățile competente în vederea divulgării accelerate a informațiilor stocate referitoare la abonați, individualizate în cerere, aflate în posesia sau sub controlul unui furnizor de servicii situat pe teritoriul statului solicitat;

b) solicitarea și acordarea asistenței imediate în vederea divulgării accelerate, în situații de urgență, a datelor informatice stocate individualizate, aflate în posesia sau sub controlul unui furnizor de servicii situat pe teritoriul statului solicitat.

(2) Mecanismele prevăzute la alin. (1) se aplică în condițiile art. 540⁵ și 540⁶ din Codul de procedură penală nr. 122/2003.”

6. Articolul 24 se completează cu alineatele (3)-(6) cu următorul cuprins:

„(3) În situație de urgență, cererile de comisie rogatorie se transmit și se primesc, în regim accelerat, între autoritățile centrale competente în condițiile art. 7 alin. (4) și ale tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte. Pe lângă informațiile prevăzute de prezenta lege și de tratatul internațional la care Republica Moldova este parte, cererea cuprinde descrierea faptelor care demonstrează existența situației de urgență și a modului în care asistența solicitată are legătură cu această situație. Cererea poate fi acceptată în format electronic, cu garantarea unor niveluri adecvate de securitate și autentificare.

(4) În situația prevăzută la alin. (3), autoritatea centrală competentă verifică imediat existența situației de urgență și poate solicita, în regim accelerat, informații suplimentare necesare pentru stabilirea temeiului cererii, care se transmit de îndată de către autoritatea emitentă, fără a afecta prioritatea examinării și executării cererii.

(5) După confirmarea de către autoritățile centrale competente a existenței situației de urgență și a îndeplinirii condițiilor prevăzute de prezenta lege și de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cererile prevăzute la alin. (3) se execută cu prioritate, cel târziu în 96 de ore. Dacă executarea cererii revine unei alte autorități, cererea se transmite de îndată autorității competente. Rezultatele executării se comunică părții solicitante în cel mai scurt termen.

(6) Autoritățile centrale competente asigură disponibilitatea, 24 de ore din 24 și 7 zile din 7, a cel puțin unei persoane responsabile de primirea și examinarea cererilor prevăzute la alin. (3).”

7. La articolul 33¹, alineatul unic devine alineatul (1), iar articolul se completează cu alineatul (2) cu următorul cuprins:

„(2) În condițiile tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, autoritățile competente pot stabili, de comun acord, în cadrul echipelor comune de investigații, aspecte privind scopul, componența, durata, organizarea și funcționarea acestora, inclusiv modalitățile de cooperare, comunicarea directă

între autoritățile participante, precum și condițiile de utilizare a informațiilor și probelor, în măsura în care acestea nu contravin legislației naționale.”

Art. III. – Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr. 248-251, art. 699), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 532 se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) În situațiile de urgență prevăzute de legislația națională și de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cererile privind divulgarea datelor informatice stocate pot fi transmise direct, inclusiv în format electronic, prin punctul de contact disponibil 24/7 al Procuraturii Generale.”

2. La articolul 533 alineatul (1), punctul 3) va avea următorul cuprins:

„3) efectuarea cercetării la fața locului, percheziției, ridicării de obiecte și documente și transmiterii acestora peste hotare, sechestrului, confruntării, prezentării spre recunoaștere, efectuării expertizelor judiciare, confiscării bunurilor provenite din săvârșirea infracțiunii și a altor acțiuni de urmărire penală, precum și obținerea informațiilor privind înregistrarea numelor de domenii, a informațiilor privind abonații și a datelor informatice stocate, individualizate în cerere, în condițiile prezentului cod și ale tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte;”.

3. Articolul 537 se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) Prin derogare de la alin (2), în cazurile prevăzute de lege sau de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cererea de comisie rogatorie poate fi transmisă și în format electronic, prin canale de comunicare securizate, care asigură autenticitatea, integritatea și confidențialitatea acesteia. În astfel de cazuri, autentificarea cererii se poate realiza prin mijloace electronice sau prin alte proceduri acceptate potrivit tratatului internațional la care Republica Moldova este parte, fără a aduce atingere obligației de prezentare ulterioară a originalului, dacă aceasta este necesară.”

4. Articolul 540 se completează cu alineatul (8) cu următorul cuprins:

„(8) În situație de urgență, cererile de comisie rogatorie și cele de asistență juridică internațională în materie penală se examinează și se execută în mod prioritar, în condițiile prezentului cod, Legii nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală și ale tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.”

5. Capitolul IX se completează cu secțiunea 1³ cu următorul cuprins:

„Secțiunea 1³
Cooperarea internațională privind divulgarea accelerată
a datelor informatice stocate

Articolul 540⁴. Dispoziții generale

(1) În cadrul unui proces penal, autoritățile competente naționale, fără formularea unei cereri de asistență juridică internațională în materie penală, pot solicita unei autorități competente din străinătate divulgarea accelerată în situații de urgență a datelor informatice stocate, care sunt în posesia sau sub controlul furnizorului de servicii care nu are sediul în Republica Moldova.

(2) Solicitarea privind divulgarea accelerată în situații de urgență a datelor informatice stocate se transmite prin punctul de contact disponibil 24/7.

(3) Solicitarea prevăzută la alin. (1) este însoțită de ordinul emis de autoritatea competentă, de informațiile justificative și, după caz, de instrucțiuni procedurale speciale.

(4) Cererile, ordinele, informațiile justificative și răspunsurile prevăzute de prezenta secțiune pot fi întocmite și transmise în format electronic, prin canale de comunicare securizate care asigură autenticitatea, integritatea și confidențialitatea acestora.

(5) În măsura în care informațiile și datele informatice obținute, utilizate sau transmise în temeiul prezentei secțiuni conțin date cu caracter personal, prelucrarea acestora se efectuează cu respectarea garanțiilor procesuale, a legislației privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în scopul prevenirii și combaterii infracțiunilor și a condițiilor prevăzute de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte. Datele se prelucrează numai în scopurile pentru care au fost obținute sau transmise și nu pot fi prelucrate ulterior într-un scop incompatibil.

(6) În cazul unui incident de securitate care prezintă un risc semnificativ pentru persoanele vizate sau pentru partea care a transmis datele, autoritatea competentă evaluează fără întârziere riscul, întreprinde măsurile necesare pentru limitarea consecințelor și notifică autoritatea competentă a părții care a transmis datele.

(7) Comunicarea datelor către o altă autoritate națională nu înlătură obligația respectării condițiilor aplicabile datelor primite. Transferul ulterior către un alt stat sau către o organizație internațională se efectuează numai cu autorizarea prealabilă a autorității părții care a transmis datele.

Articolul 540⁵. Emiterea, transmiterea și executarea ordinelor privind divulgarea accelerată a informațiilor referitoare la abonați

(1) În cadrul unui proces penal, autoritatea națională competentă poate emite un ordin care urmează a fi transmis, ca parte a unei cereri, autorității competente a unui alt stat, în scopul obligării unui furnizor de servicii aflat pe teritoriul statului

solicitat să divulge informații stocate, individualizate în cerere, referitoare la abonați, aflate în posesia sau sub controlul acestuia.

(2) Procuratura Generală transmite ordinul prevăzut la alin (1), ca parte a unei cereri, autorității desemnate de statul solicitat. Cererea este însoțită de informațiile justificative și, după caz, de instrucțiuni procedurale speciale.

(3) Ordinul prevăzut la alin. (1) cuprinde următoarele informații:

- a) autoritatea emitentă și data emiterii ordinului;
- b) declarația că ordinul este transmis în temeiul tratatului internațional la care Republica Moldova este parte;
- c) denumirea și adresa furnizorului de servicii căruia urmează să-i fie comunicat ordinul;
- d) infracțiunea care face obiectul procesului penal;
- e) autoritatea care solicită informațiile, dacă este diferită de autoritatea emitentă;

f) descrierea detaliată a informațiilor referitoare la abonați solicitați.

(4) Informațiile justificative, care nu se divulgă furnizorului de servicii fără consimțământul părții emitente, cuprind:

- a) temeiurile juridice din legislația națională care permit emiterea ordinului;
- b) dispozițiile legale și sancțiunile aplicabile infracțiunii care face obiectul procesului penal;
- c) motivul pentru care se consideră că furnizorul de servicii posedă sau controlează informațiile;
- d) un rezumat al faptelor relevante pentru procesul penal;
- e) relevanța informațiilor solicitate pentru procesul penal;
- f) datele de contact ale autorității care poate furniza informații suplimentare;
- g) mențiunea dacă a fost solicitată conservarea informațiilor, inclusiv data și numărul de referință, după caz;
- h) mențiunea dacă informațiile au fost solicitate anterior prin alte mijloace și modalitatea utilizată.

(5) Cererea unei autorități competente străine, însoțită de ordinul privind divulgarea informațiilor referitoare la abonați, se transmite Procuraturii Generale. După verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute de prezentul articol, Procuratura Generală comunică ordinul furnizorului de servicii de pe teritoriul Republicii Moldova cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de 45 de zile de la primirea tuturor informațiilor necesare, și dispune prezentarea de către furnizorul de servicii a informațiilor solicitate în termen de cel mult 20 de zile de la comunicarea actului procedural național.

(6) Procuratura Generală informează partea emitentă, în cel mai scurt termen, despre refuzul sau amânarea, condițiile stabilite sau alte circumstanțe care pot întârzia în mod semnificativ executarea cererii.

(7) Executarea cererii poate fi refuzată în condițiile prevăzute la art. 534. Executarea cererii poate fi amânată dacă ar prejudicia un proces penal desfășurat de către autoritățile competente naționale. Executarea poate fi condiționată, după

caz, de păstrarea confidențialității informațiilor sau probelor transmise ori de utilizarea acestora exclusiv în cadrul procesului penal indicat în cerere.

(8) În cazul în care partea emitentă nu poate respecta o condiție impusă de partea solicitată, aceasta informează de îndată partea solicitată. Partea solicitată stabilește dacă informațiile sau materialele urmează totuși să fie furnizate.

(9) Dacă partea emitentă acceptă condițiile stabilite, aceasta este obligată să le respecte. Partea solicitată care furnizează informații sau materiale sub rezerva unei astfel de condiții poate solicita părții emitente să explice, în legătură cu această condiție, modul în care sunt utilizate informațiile sau materialele respective.

Articolul 540⁶. Divulgarea accelerată, în situații de urgență, a datelor informatice stocate

(1) În cadrul unui proces penal, autoritatea competentă națională, fără formularea unei cereri de asistență juridică internațională în materie penală, poate solicita unei autorități competente din străinătate divulgarea accelerată, în situații de urgență, a datelor informatice stocate, individualizate în solicitare, aflate în posesia sau sub controlul furnizorului de servicii din străinătate.

(2) Solicitarea prevăzută la alin (1) se transmite prin punctul de contact național disponibil 24/7 din cadrul Procuraturii Generale către punctul de contact al statului solicitat. Punctul de contact național disponibil 24/7 primește, în aceleași condiții, solicitările transmise de punctele de contact ale altor state părți. În cazuri justificate, solicitarea poate fi transmisă verbal, cu obligația confirmării acesteia în format electronic în cel mai scurt termen.

(3) Solicitarea privind divulgarea accelerată, în situații de urgență, a datelor informatice stocate cuprinde următoarele informații:

- a) autoritatea competentă care solicită datele și data emiterii solicitării;
- b) declarația că solicitarea este emisă în temeiul tratatului internațional la care Republica Moldova este parte;
- c) denumirea și adresa furnizorului de servicii despre care se consideră că deține sau controlează datele solicitate;
- d) infracțiunea care face obiectul procesului penal, cu indicarea dispozițiilor legale și a sancțiunilor aplicabile;
- e) faptele suficiente care demonstrează existența situației de urgență și legătura dintre datele solicitate și această situație;
- f) descrierea detaliată a datelor informatice solicitate;
- g) instrucțiunile procedurale speciale, după caz;
- h) orice alte informații care pot facilita obținerea și divulgarea datelor solicitate.

(4) Procuratura Generală nu dă curs solicitărilor prevăzute la alin. (1) care au ca obiect exclusiv divulgarea informațiilor referitoare la abonați.

(5) La primirea unei solicitări de la punctul de contact al unui alt stat, punctul de contact disponibil 24/7 din cadrul Procuraturii Generale verifică

imediat întrunirea condițiilor prevăzute la alin. (3) și o transmite procurorului competent, care dispune, prin ordonanță motivată, furnizorului de servicii de pe teritoriul Republicii Moldova divulgarea datelor informatice stocate, individualizate în actul procedural, aflate în posesia sau sub controlul acestuia. Pentru datele a căror divulgare este supusă autorizării judecătorului de instrucție, procurorul înaintează un demers motivat.

(6) Furnizorul de servicii execută actul procedural emis sau autorizat conform alin. (5), imediat, dar nu mai târziu de 96 de ore de la comunicarea acestuia.

(7) Partea solicitată informează în regim de urgență partea emitentă despre decizia sa asupra cererii emise în temeiul alin. (1) și, dacă este cazul, specifică orice condiții în care ar furniza datele, precum și orice alte forme de cooperare disponibile.

(8) În cazul în care o parte emitentă nu poate respecta o condiție prevăzută la alin. (7), impusă de partea solicitată, aceasta informează de îndată partea solicitată. Partea emitentă stabilește dacă informațiile sau materialele urmează totuși să fie furnizate. În cazul în care partea emitentă acceptă condiția, aceasta devine obligatorie pentru partea respectivă.”

Art. IV. – La articolul 3 din Legea comunicațiilor electronice nr. 72/2025 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2025, nr. 226-228, art. 266), alineatul (5) se completează cu literele f) și g) cu următorul cuprins:

„f) furnizează, la solicitarea autorității competente, formulată în condițiile legii și ale tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, informațiile aflate în posesia sau sub controlul său necesare pentru identificarea ori contactarea registrantului unui nume înregistrat în domeniul național de nivel superior „.md”, în cadrul unui proces penal privind infracțiuni informatice sau în vederea colectării probelor în format electronic privind orice infracțiune;

g) primește cererea prevăzută la lit. f), inclusiv în format electronic, prin canale securizate care asigură autenticitatea, integritatea și confidențialitatea acesteia”.

Art. V. – Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2027.

NOTA DE FUNDAMENTARE

la proiectul legii pentru modificarea unor acte normative
(ajustarea cadrului normativ la prevederile Protocolului al doilea adițional la Convenția privind criminalitatea informatică)

1. Denumirea sau numele autorului și, după caz, a/al participanților la elaborarea proiectului actului normativ

Proiectul legii pentru modificarea unor acte normative (ajustarea cadrului normativ la prevederile Protocolului al doilea adițional la Convenția privind criminalitatea informatică) a fost elaborat de către Ministerul Afacerilor Interne.

2. Condițiile ce au impus elaborarea proiectului actului normativ

2.1. Temeiul legal sau, după caz, sursa proiectului actului normativ

Proiectul actului normativ a fost elaborat în contextul necesității ajustării cadrului normativ național la prevederile Protocolului al doilea adițional la Convenția privind criminalitatea informatică (Convenția de la Budapesta).

În context, proiectul urmărește alinierea treptată a legislației Republicii Moldova la prevederile legislației Uniunii Europene în toate domeniile, angajament asumat în cadrul Acordului de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin Legea nr. 112/2014.

Programul național de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană pentru anii 2025–2029, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 306/2025 în Clusterul 1 „Valori fundamentale”, Capitolul 24 „Justiție, libertate și securitate”, compartimentul 1.5, acțiunea nr. 10 „Prevenirea și combaterea criminalității informatice”, prevede aprobarea modificărilor la Codul de procedură penală și a altor legi conexe pentru asigurarea alinierii la cel de-al doilea Protocol adițional la Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea informatică, consolidând cooperarea internațională și îndeplinind standardele de conformitate privind divulgarea probelor electronice.

Totodată, la nivelul Uniunii Europene, relevanța acestui instrument internațional este confirmată prin Decizia (UE) 2023/436 a Consiliului din 14 februarie 2023 de autorizare a statelor membre să ratifice, în interesul Uniunii Europene, cel de al doilea protocol adițional la Convenția privind criminalitatea informatică referitor la cooperarea consolidată și la divulgarea probelor electronice.

2.2. Descrierea situației actuale și a problemelor care impun intervenția, inclusiv a cadrului normativ aplicabil și a deficiențelor/lacunelor normative

Republica Moldova a ratificat Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea informatică, adoptată la Budapesta la 23 noiembrie 2001, prin Legea nr. 6/2009, care constituie instrumentul internațional de bază în materia prevenirii, investigării și combaterii criminalității informatice, precum și cooperării internaționale în domeniu.

Ulterior, prin Legea nr. 302/2016, a fost ratificat Protocolul Adițional la Convenția de la Budapesta, adoptat de Consiliul Europei la 28 ianuarie 2003. Acesta extinde domeniul de aplicare al convenției prin incriminarea actelor rasiste și xenofobe comise prin intermediul sistemelor informatice, ceea ce reflectă angajamentul Republicii Moldova în combaterea discursului de ură și a discriminării în mediul online.

La 30 noiembrie 2022, țara noastră a semnat cel de-al doilea Protocol Adițional la Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea cibernetică, alături de alte 5 state precum Croația, Marea Britanie, Slovenia, Ucraina și Sri Lanka. Protocolul instituie mecanisme suplimentare pentru schimbul de informații între autoritățile competente și furnizorii de servicii, simplificând investigațiile transfrontaliere și sporind eficiența în combaterea criminalității informatice.

Actualmente, cadrul normativ relevant (Legea nr. 20/2009 privind prevenirea și combaterea criminalității informatice, Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală, Codul de procedură penală, Legea comunicațiilor electronice nr. 72/2025) conține norme generale privind conservarea și transmiterea datelor informatice și asistența juridică internațională, însă nu reglementează suficient mecanismele stabilite de Protocolul al doilea adițional la Convenția de la Budapesta. , Lacunele identificate vizează, în principal, procedura solicitării informațiilor privind înregistrarea numelor de domeniu, transmiterea și executarea ordinelor privind informațiile referitoare la abonați, divulgarea accelerată a datelor informatice stocate în situații de urgență, transmiterea electronică și autentificarea cererilor prin canale securizate, rolul punctelor de contact disponibile 24/7, examinarea prioritară a cererilor urgente și coordonarea acestor mecanisme cu procedurile clasice de asistență juridică internațională.

Probele în format electronic și informațiile relevante în cadrul unui proces penal sunt frecvent deținute de furnizorii de servicii sau păstrate în alte jurisdicții, iar procedurile tradiționale de cooperare sunt adesea prea lente pentru natura volatilă a acestor date. Protocolul urmărește reducerea acestor întârzieri, prin proceduri mai rapide și adaptate mediului digital, menținând în același timp garanțiile de legalitate și protecție a datelor cu caracter personal prelucrate în scopul prevenirii și combaterii infracțiunilor.

În aceste condiții, intervenția normativă este necesară pentru a elimina lacunele de reglementare, a asigura aplicarea unitară a prevederilor Protocolului și a oferi autorităților competente instrumente clare, previzibile și conforme cu angajamentele internaționale ale Republicii Moldova.

3. Obiectivele urmărite și soluțiile propuse

3.1. Principalele prevederi ale proiectului și evidențierea elementelor noi

Obiectivul general al proiectului constă în ajustarea cadrului normativ necesar la prevederile Protocolului al doilea adițional la Convenția de la Budapesta, în scopul eficientizării obținerii și transmiterii probelor în format electronic în cadrul unui proces penal.

Proiectul propune modificarea următoarelor acte normative:

I. Legea nr. 20/2009 privind prevenirea și combaterea criminalității informatice

1. Completarea art. 2 cu noțiunile „partea care efectuează transferul” și „urgență” asigură transpunerea termenilor utilizați la art. 3 alin. (2) lit. c) și art. 9 din Protocolul al doilea adițional la Convenția privind criminalitatea informatică. Definirea noțiunii de „urgență” este esențială pentru declanșarea mecanismelor de divulgare accelerată a datelor informatice stocate, iar definiția „părții care efectuează transferul” clarifică aspectele de cooperare directă cu furnizorii de servicii.

Totodată, art.3 alin. (1) prevede că definițiile prevăzute la articolul 1 și la art. 18 alin. (3) din Convenție se aplică protocolului. În context, Legea nr. 20/2009 privind prevenirea și combaterea criminalității informatice are transpuse noțiunile respective („sistem informatic”, „date informatice”, „furnizor de servicii”, „date referitoare la trafic” — art. 2).

Suplimentar, definiția „date cu caracter personal” corespunde cu cea reglementată în Legea nr. 195/2024 privind protecția datelor cu caracter personal.

La depunerea instrumentului de ratificare, s-a desemnat expres Ministerul Justiției și Procuratura Generală în calitate de **autorități centrale**, în sensul art. 27 alin. (2) lit. a) din Convenție. Totodată, art.2 din Legea nr.6/2009 prevede că conform art. 24 alin. (7) lit. a) și cu art. 27 alin. (2) lit. c) din convenție, Secretarului General al Consiliului Europei i se va comunica că sunt responsabile să primească și să transmită cererile de asistență juridică internațională, de extrădare sau de arestare provizorie următoarele autorități:

a) Procuratura Generală – pentru cererile de asistență juridică internațională, de extrădare sau de arestare provizorie formulate în faza de urmărire penală;

b) Ministerul Justiției – pentru cererile de asistență juridică internațională, de extrădare sau de arestare provizorie formulate în faza de judecată sau de executare a pedepsei.

În această ordine de idei, art. 7 alin. 1) din Legea 371/2006, prevede că cererile de asistență juridică se adresează prin intermediul **autorităților centrale**, care sunt **Ministerul Justiției și Procuratura Generală**. Prin intermediul Ministerului Justiției se transmit cererile de asistență juridică formulate în fazele de judecată și de executare a pedepsei, iar prin intermediul Procuraturii Generale, cele formulate în faza de urmărire penală. Cererile de asistență juridică pot fi transmise fie direct, de către autoritățile străine, fie pe cale diplomatică sau prin intermediul Organizației Internaționale a Poliției Criminale (Interpol).

Autoritatea competentă include instituțiile de aplicare a legii cu organe de urmărire penală în subordine și de investigații pe domeniul specializat (Ministerul Afacerilor Interne, Procuratura Generală, Centrul Național Anticorupție, Serviciul Vamal, Serviciul Fiscal de Stat, Serviciul de Informații și Securitate etc.).

De precizat că, **art. 55 din Codul de procedură penală nr.122/2003** stabilește că urmărirea penală se efectuează de către ofițerii de urmărire penală ai organelor de Urmărire Penală prevăzute în art. 56 din Codul de procedură penală nr.122/2003 și că organele de urmărire penală efectuează sau dispun acțiuni de urmărire penală. **Art. 134 din Codul de procedură penală nr.122/2003** împarte măsurile speciale de investigații între cele autorizate de judecătorul de instrucție și cele autorizate de procuror. Subsidiar, **art. 135 din Codul de procedură penală nr.122/2003** stipulează că aceste măsuri se efectuează în temeiul ordonanței motivate a procurorului sau a ofițerului de urmărire penală, inclusiv în vederea executării cererilor de comisie rogatorie ale organelor de drept ale altor state, la solicitarea organizațiilor internaționale sau la solicitarea agențiilor Uniunii Europene, în conformitate cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte (art.135 alin. (1) pct.5 din Codul de procedură penală nr.122/2003). iar autorizarea se face, după caz, de judecătorul de instrucție sau de procuror.

2. Articolul 4 alin. (4) lit. b) reglementează conservarea imediată a datelor informatice în cadrul urmăririi penale, cu trimitere expresă la Codul de procedură penală nr. 122/2003. Literale b¹) și b²) delimitează cererile însoțite de ordine privind divulgarea accelerată a informațiilor referitoare la abonați, prevăzute la art. 8 din Protocol, de solicitările de asistență imediată transmise între punctele de contact disponibile 24/7 în situații de urgență, prevăzute la art. 9.

3. Articolul 7 alineatul (1) se completează cu litera i), prin care furnizorul de servicii este obligat să asigure, în situații de urgență, divulgarea accelerată a datelor informatice stocate individualizate în actul procedural național, imediat, dar nu mai târziu de 96 de ore de la recepționarea acesteia.

4. Completarea art. 8 la alin. (2) cu textul „asistență juridică internațională de urgență” este necesară pentru corelarea cadrului normativ național cu prevederile art. 9 din Protocol, referitor la divulgarea accelerate în situații de urgență a datelor informatice stocate.

5. Completarea cu art.8¹ urmărește reglementarea punctelor de contact 24/7 create în temeiul art. 35 din Convenția de la Budapesta. Astfel, punctul de contact din cadrul subdiviziunii specializate a MAI este responsabil pentru asigurarea cooperării polițienești internaționale, acordarea suportului tehnic, conservarea imediată a datelor informatice, colectarea datelor și localizarea persoanelor căutate. Respectiv, punctul de contact din cadrul Procuraturii Generale asigură cooperării internaționale în cadrul procesului penal, cu atribuții exclusive de transmitere, primire și coordonare a cererilor de asistență imediată privind divulgarea accelerată a datelor informatice stocate.

6. Modificarea art. 10 alin. (4) asigură corelarea normei cu Legea nr. 371/2006 cu privire la asistență juridică internațională în materie penală și cu tratatele internaționale aplicabile. Astfel, transmiterea datelor informatice se efectuează după acceptarea cererii de asistență juridică internațională, cu menținerea excepțiilor prevăzute de cadrul legal național. Această soluție permite aplicarea mecanismelor accelerate prevăzute de Protocolul al doilea

adițional la Convenția privind criminalitatea informatică, precum divulgarea accelerată a datelor informatice și asistența juridică internațională de urgență, fără a exclude garanțiile de legalitate, control procedural și protecție a datelor.

II. Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală

1. Articolul 1 se completează cu prevederi noi, care delimitează de formele clasice de asistență juridică internațională mecanismele speciale prevăzute la art. 6, 8 și 9 din Protocol: solicitarea directă a informațiilor privind înregistrarea numelor de domeniu, transmiterea și executarea, între autoritățile desemnate, a cererilor însoțite de ordine privind divulgarea accelerată a informațiilor referitoare la abonați și solicitările de asistență imediată transmise între punctele de contact disponibile 24/7. Asistența juridică internațională în situații de urgență nu este inclusă ca formă autonomă în lista prevăzută la art. 1 alin. (3), art. 10 din Protocol.

2. Completarea art. 2 cu noțiunea „canale de comunicare securizate”, asigură terminologia necesară pentru transmiterea electronică sigură a cererilor și informațiilor aferente probelor electronice, în corespundere cu art. 14 alin. (7) din Protocol, care impune măsuri adecvate de securitate pentru protecția datelor transmise.

3. Completarea art. 7 cu alin. (4) – (5) stabilește canalele de transmitere în funcție de mecanismul aplicabil: între autoritățile centrale pentru art. 10 din Protocol; direct entităților pentru art. 6; autorităților desemnate a statului solicitat pentru art. 8; între punctele de contact disponibile 24/7 pentru art. 9.

4. Completarea art. 9 cu alin. (3) urmărește transpunerea art. 4 din Protocol, care reglementează limba în care pot fi transmise ordinele, cererile, informațiile de sprijin și notificările formulate în temeiul Protocolului. Norma permite redactarea cererilor sau răspunsurilor într-o limbă acceptată de statul solicitat ori însoțirea acestora de traducere, inclusiv în contextul mecanismelor urgente prevăzute de art. 9 și art. 10 din Protocol, pentru a facilita examinarea rapidă a solicitărilor privind probele electronice.

5. Prin completarea cu art. 13² reglementează cooperarea internațională privind divulgarea informațiilor referitoare la înregistrarea numelor de domeniu și urmărește transpunerea în dreptul intern a mecanismelor prevăzute de Capitolul II al Protocol, în partea ce ține de cooperarea internațională consolidată pentru obținerea și divulgarea probelor electronice. Astfel, se urmărește transpunerea art. 6 din Protocol, referitor la solicitările privind divulgarea informațiilor de înregistrare a numelor de domeniu. Protocolul prevede posibilitatea adresării unei cereri direct entităților care prestează servicii de înregistrare a numelor de domenii pe teritoriul altei părți.

Se asigură aplicarea art. 6 din Protocol, potrivit căruia fiecare Parte trebuie să permită entităților aflate pe teritoriul său să divulge informațiile privind înregistrarea numelui de domeniu, ca răspuns la o cerere formulată în temeiul Protocolului, sub rezerva condițiilor prevăzute de dreptul intern. Astfel, cererile privind domeniul național „.md” urmează a fi examinate de entitatea competentă desemnată potrivit legislației naționale, Instituția Publică „Serviciul Tehnologia Informației și Securitate Cibernetică”, în calitate de Registrator național al domeniului de nivel superior „.md”, care deține și administrează Registrul numelor de domeniu „.md”.

5. Completarea cu art. 13³ transpune art. 8 și art. 9 din Protocol, în partea referitoare la executarea solicitărilor autorităților competente străine privind prezentarea accelerată a informațiilor specifice și stocate referitoare la abonați, aflate în posesia sau sub controlul unui furnizor de servicii de pe teritoriul Republicii Moldova. Totodată, transpune art. 9 din Protocol, prin reglementarea mecanismului de transmitere și recepționare, prin punctul de contact disponibil permanent 24/7, a solicitărilor privind divulgarea accelerată a datelor informatice specifice stocate în situații de urgență, fără formularea unei cereri clasice de asistență juridică internațională.

6. Completarea art. 24 cu alin. (3)-(6), reglementează transmiterea și primirea, între autoritățile centrale competente, a cererilor de asistență juridică internațională formulate în situații de urgență, verificarea condițiilor de urgență, solicitarea în regim accelerat a informațiilor suplimentare și examinarea cu prioritate a cererilor, potrivit art. 10 din Protocol. Termenul de cel mult 96 de ore se calculează după confirmarea existenței situației de urgență și a îndeplinirii condițiilor legale și nu derogă de la normele Codului de procedură penală privind competența, forma actului procedural și autorizarea măsurii.

7. Completarea art. 33¹ cu alin. (2) asigură corelarea Legii nr. 371/2006 cu art. 12 din Protocol, care permite autorităților competente ale două sau mai multe Părți să constituie și să opereze echipe comune de investigații, de comun acord, pentru facilitarea investigațiilor sau procedurilor penale ce necesită o coordonare consolidată. Norma clarifică aspectele care pot fi stabilite în acordul de constituire și funcționare a echipei, inclusiv scopul, componența, durata, comunicarea directă și utilizarea informațiilor și probelor, cu respectarea legislației naționale și a tratatelor internaționale aplicabile.

III. Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122/2003

1. Completarea art. 532 cu alin. (3) creează temeiul procesual pentru transmiterea directă, inclusiv în format electronic, a cererilor de asistență juridică internațională prin punctul de contact 24/7, în corespundere cu art. 10 alin. (9) din Protocolul al doilea adițional.

2. Modificarea art. 533 alin. (1) pct. 3) se expune într-o nouă redacție, asigură corelarea cu art. 9 din Protocolul al doilea adițional, prin includerea expresă, în obiectul comisiei rogatorii, a identificării abonaților și a obținerii datelor informatice necesare în investigații și proceduri penale.

3 Completarea art. 537 cu alin. (3) reglementează transmiterea cererii de comisie rogatorie în format electronic prin canale de comunicare securizate, cu asigurarea autenticității, integrității și confidențialității acesteia. Această soluție este justificată prin art. 10 din Protocol, privind transmiterea rapidă a cererilor de asistență în situații de urgență, precum și prin art. 14 alin. (7), care impune măsuri adecvate de securitate pentru protecția datelor.

4. Prin completarea art. 540 cu alin. (8), se stabilește că, în situație de urgență, cererile de comisie rogatorie și cele de asistență juridică internațională se examinează și se execută în mod prioritar, în condițiile Codului de procedură penală, ale legii speciale și ale tratatelor internaționale.

5. Prin completarea cu Secțiunea 1³ în Capitolul IX se asigură cadrul general și mecanismele aferente pentru transpunerea art. 8 și 9 din Protocol, referitoare la cooperarea internațională privind divulgarea accelerată a datelor informatice stocate.

Art. 540⁴ stabilește dispozițiile generale aplicabile, inclusiv posibilitatea solicitării directe, transmiterea prin punctul de contact 24/7, forma electronică a cererilor și respectarea garanțiilor procesuale și a protecției datelor.

Art. 540⁵ transpune art. 8 din Protocol, reglementând procedura de emitere, transmitere și executare a ordinelor privind divulgarea accelerată a informațiilor referitoare la abonați, inclusiv conținutul ordinului și al informațiilor justificative, termenele de executare și refuzul, amânarea și condiționarea executării..

Art. 540⁶ transpune art. 9 din Protocol, reglementând procedura de divulgare accelerată în situații de urgență a datelor informatice stocate, inclusiv conținutul cererii, termenul de executare de 96 de ore pentru furnizorul de servicii și condițiile de condiționare a executării.

IV. Legea comunicațiilor electronice nr. 72/2025

Completarea Legii nr. 72/2025 pentru a permite divulgarea informațiilor necesare identificării registrantului unui nume de domeniu și pentru a reglementa primirea/executarea cererilor în format electronic.

Astfel, lit. f) asigură implementarea art. 6 alin. (2) din Protocol, potrivit căruia fiecare Parte trebuie să adopte măsurile necesare pentru a permite entităților aflate pe teritoriul său,

care furnizează servicii de înregistrare a numelor de domeniu, să divulge informațiile privind înregistrarea numelui de domeniu, ca răspuns la o cerere formulată în temeiul Protocolului și în condițiile dreptului intern.

Lit. g) instituie procedura privind primirea și executarea cererilor privind informațiile de înregistrare a numelor de domeniu, inclusiv în format electronic, prin canale care asigură autenticitatea, integritatea și confidențialitatea acestora. Această soluție este corelată cu art. 6 din Protocol, care vizează facilitarea accesului autorităților competente la informațiile privind registrantul unui nume de domeniu, precum și cu garanțiile de securitate a datelor prevăzute de art. 14 alin. (7) din Protocol, referitoare la protecția datelor împotriva accesului, divulgării, modificării sau distrugerii neautorizate.

În Republica Moldova, Serviciul Tehnologia Informației și Securitate Cibernetică (STISC/nic.md) este registratorul național al domeniului de nivel superior .md (“country-code top level domains” (ccTLDs)). Potrivit art. 3 alin. (5) din Legea nr.72/2025, registratorul național al domeniului național de nivel superior „.md” este desemnat de Guvern și exercită următoarele atribuții:

a) ține Registrul numelor din domeniul național de nivel superior „.md”, asigură actualizarea acestuia și accesul online la acesta;

b) atribuie, înregistrează, reînregistrează, blochează, retrage nume din domeniul național de nivel superior „.md”, modifică datele de înregistrare necesare funcționalității acestora;

c) deține controlul asupra punctelor de indexare a domeniului național de nivel superior „.md” în rețeaua globală internet;

d) desemnează entitățile cu funcție de distribuitor și supraveghează activitatea acestora;

e) stabilește tariful standard și grila de tarife pentru entitățile cu funcție de distribuitor pentru înregistrarea numelor în cadrul domeniului național de nivel superior „.md”.

Potrivit pct. 4 subpct. 4) din Regulamentul cu privire la reglementarea gestionării domeniului național de nivel superior .md, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Administrație al Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații nr. 25/2026 numele de domeniu constituie identificatorul unic, ierarhic și lizibil, înregistrat în sistemul DNS, care permite localizarea unei resurse pe Internet în locul unei adrese IP numerice, iar registrantul persoana fizică sau juridică care are înregistrat un nume în cadrul mdTLD (domeniul național de nivel superior .md).

Transpunerea și garantarea capitolului referitor la protecția datelor cu caracter personal se realizează cumulativ prin aplicarea Legii nr. 160/2026 privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în scopul prevenirii și combaterii infracțiunilor.

Prin urmare, după intrarea în vigoare a modificărilor propuse, autoritățile competente vor dispune de o bază legală clară pentru utilizarea canalelor securizate, pentru procesarea cererilor urgente și pentru cooperarea directă sau accelerată în cazurile prevăzute de tratatele internaționale aplicabile.

V. Intrarea în vigoare

Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2027, în scopul ajustării cu data intrării în vigoare a legii de ratificare a Protocolului adițional.

3.2. Opțiunile alternative analizate și motivele pentru care acestea nu au fost luate în considerare

A fost analizată opțiunea menținerii cadrului normativ existent, însă aceasta nu permite aplicarea integrală a mecanismelor prevăzute de cel de-al doilea Protocol adițional și nu soluționează întârzierile inerente procedurilor ordinare de cooperare. De asemenea, nu s-a optat pentru reglementarea tuturor mecanismelor într-un act normativ distinct, deoarece soluțiile propuse țin de domeniul de reglementare al legislației procesual-penale, al asistenței juridice internaționale, al criminalității informatice și al comunicațiilor electronice.

Modificarea actelor existente asigură o integrare normativă mai coerentă și evită instituirea unor proceduri paralele.

4. Analiza impactului de reglementare

4.1. Impactul asupra sectorului public

Proiectul are impact instituțional și procedural asupra autorităților implicate în cooperarea internațională în materie penală. Procuratura Generală și subdiviziunea specializată a Ministerului Afacerilor Interne vor exercita atribuțiile aferente punctelor de contact disponibile 24/7, iar autoritățile competente vor utiliza procedurile accelerate și canalele de comunicare securizate. Registratorul național al domeniului național de nivel superior „.md” va examina cererile privind informațiile de înregistrare a numelor de domeniu. Proiectul nu prevede crearea unor autorități sau subdiviziuni publice noi, însă impune actualizarea procedurilor interne și instruirea personalului responsabil.

4.2. Impactul financiar și argumentarea costurilor estimative

Implementarea proiectului urmează a fi realizată în limita mijloacelor financiare aprobate autorităților responsabile. Proiectul nu prevede crearea unor instituții noi, majorarea efectivului-limită sau instituirea unor prestații financiare. Eventualele cheltuieli operaționale aferente funcționării punctelor de contact 24/7, utilizării canalelor securizate și instruirii personalului vor fi acoperite din resursele instituționale disponibile și din alocațiile bugetare aprobate potrivit legii.

4.3. Impactul asupra sectorului privat

Proiectul are un impact procedural limitat asupra furnizorilor de servicii și, după caz, asupra entităților care prestează servicii de înregistrare a numelor de domeniu. Aceștia vor trebui să asigure primirea și executarea cererilor sau ordinelor emise în condițiile legii, să aplice proceduri interne pentru divulgarea datelor individualizate în actele procedurale ale autorităților competente și să respecte termenele stabilite. Proiectul nu modifică condițiile de desfășurare a activității de întreprinzător.

4.4. Impactul social

4.4.1. Impactul asupra datelor cu caracter personal

Aplicarea proiectului poate implica prelucrarea informațiilor privind registrantul unui nume de domeniu, a informațiilor referitoare la abonați, a datelor informatice stocate și a datelor procedurale aferente cererilor. Prelucrarea se va realiza exclusiv în cadrul unui proces penal și al cooperării internaționale corespunzătoare, de către autoritățile competente și numai cu privire la datele individualizate în cerere sau în ordin. Proiectul prevede utilizarea canalelor securizate, garantarea autenticității, integrității și confidențialității comunicărilor, posibilitatea impunerii unor condiții de utilizare și aplicarea garanțiilor procesuale și a legislației privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în scopul prevenirii și combaterii infracțiunilor.

Suplimentar, dispozițiile propuse la articolul 540⁴ alin. (5)–(7) din Codul de procedură penală, consacră limitarea scopului prelucrării, interdicția utilizării ulterioare într-un scop incompatibil, măsurile aplicabile incidentelor de securitate și condițiile transferului ulterior. Aceste norme se aplică conform cerințelor art. 14 din Protocol coroborate cu legislația specială privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în scopul prevenirii și combaterii infracțiunilor.

4.4.2. Impactul asupra echității și egalității de gen

Nu este aplicabil.

4.5. Impactul asupra mediului

Nu este aplicabil.

4.6. Alte impacturi și informații relevante

Proiectul are un impact pozitiv asupra digitalizării proceselor de cooperare juridică internațională și asupra modernizării instrumentelor de investigare penală în contextul

criminalității informatice și al infracțiunilor care implică probe în format electronic. De asemenea, aplicarea procedurilor accelerate va reduce durata transmiterii și executării cererilor în cazurile reglementate de tratatele internaționale, va îmbunătăți capacitatea de reacție în situații de urgență și va consolida cooperarea Republicii Moldova cu autoritățile competente ale altor state, cu menținerea garanțiilor de legalitate și protecție a datelor.

5. Compatibilitatea proiectului actului normativ cu legislația UE

5.1. Măsuri normative necesare pentru transpunerea actelor juridice ale UE în legislația națională

Proiectul nu transpune acte juridice ale UE

5.2. Măsuri normative care urmăresc crearea cadrului juridic intern necesar pentru implementarea legislației UE

Nu este aplicabil.

6. Avizarea și consultarea publică a proiectului actului normativ

Proiectul a fost supus avizării și consultării publice în conformitate cu Legea nr. 239/2008 privind transparența în procesul decizional, Legea nr. 100/2017 și Regulamentul Guvernului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 610/2018, precum și a fost plasat spre consultare publică pe https://particip.gov.md/ro/document/stages/*/16522.

Proiectul a fost consultat cu următoarele instituții: Ministerul Justiției, Procuratura Generală, Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, Centrul Național Anticorupție, Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații, Serviciul Tehnologie Informației și Securitate Cibernetică, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, Serviciul Vamal precum și cu alte autorități și instituții publice interesate.

La 20 iulie 2026, reprezentanții Ministerului Afacerilor Interne au desfășurat o ședință comună cu reprezentanții Ministerului Justiției și ai Procuraturii Generale, în scopul examinării și depășirii divergențelor, corelării soluțiilor legislative propuse și evitării suprapunerilor normative dintre proiectul elaborat de Ministerul Afacerilor Interne, înregistrat cu numărul unic 583/MAI/2026, și proiectele promovate de Ministerul Justiției (proiectul de lege pentru modificarea Codului de procedură penală nr. 122/2003 (divulgarea și păstrarea probelor electronice în materie penală), număr unic 584/MJ/2026, și proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative (numirea reprezentanților legali în scopul divulgării și păstrării probelor electronice în materie penală), număr unic 700/MJ/2026). Proiectele Ministerului Justiției asigură punerea în aplicare a Regulamentului (UE) 2023/1543, Directivei (UE) 2023/1544, Regulamentului (UE) 2023/1543. Totodată, potrivit notelor de fundamentare ale proiectelor respective, acestea prevăd implementarea art. 7 din cel de-al Doilea Protocol adițional, referitor la divulgarea informațiilor referitoare la abonați.

În cadrul ședinței au fost examinate domeniile de reglementare ale celor trei proiecte și modalitățile de delimitare a mecanismelor juridice propuse, în vederea asigurării coerenței cadrului normativ și a evitării instituirii unor norme paralele sau contradictorii.

Suplimentar, propunerile și obiecțiile acceptate în procesul de avizare au fost integrate în proiect, iar neacceptarea asupra celorlalte sunt reflectate în sinteza.

7. Concluziile expertizelor

Proiectul a fost supus expertizei juridice și anticorupție în conformitate cu cerințele Legii nr. 100/2017 cu privire la actele normative.

Raportul de expertiză anticorupție nr. ELO26/11762 din 10.08.2026 a concluzionat că proiectul legii pentru modificarea unor acte normative (ajustarea cadrului normativ la prevederile celui de-al doilea Protocol adițional la Convenția privind criminalitatea informatică) a fost elaborat de către Ministerul Afacerilor Interne, în scopul ajustării cadrului normativ necesar la prevederile Protocolului al doilea adițional la Convenția de la Budapesta, pentru eficientizarea obținerii și transmiterii probelor în format electronic în cadrul unui proces penal.

În cadrul procesului de elaborare au fost respectate prevederile legale cu privire la transparența în procesul decizional și proiectul corespunde normelor de tehnică legislativă.

Proiectul corespunde interesului public general, deoarece va contribui la eliminarea lacunelor de reglementare, asigurarea aplicării unitare a prevederilor Protocolului Adițional la Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea cibernetică și oferirii autorităților competente a instrumentelor clare, previzibile și conforme angajamentelor internaționale ale Republicii Moldova.

Prin Raportul de expertiză juridică nr. 04/1-9467 din 18 august 2026, Ministerul Justiției a constatat că majoritatea observațiilor formulate anterior au fost luate în considerare și a recomandat: delimitarea conservării datelor în procesul penal de executarea solicitărilor străine; reglementarea separată a mecanismelor prevăzute la art. 8 și 9 din Protocol; delimitarea atribuțiilor punctelor de contact disponibile 24/7 de competențele procesuale ale procurorului și judecătorului de instrucție; separarea mecanismelor speciale de cooperare de formele propriu-zise de asistență juridică internațională; definirea situației de urgență; indicarea canalelor distincte prevăzute la art. 6, 8, 9 și 10 din Protocol; consolidarea garanțiilor art. 14 din Protocol și corelarea proiectului cu proiectul nr. 584/MJ/2026.

Concluziile și recomandările formulate de către Ministerul Justiției au fost acceptate și reflectate în proiect și sinteza.

8. Modul de încorporare a actului în cadrul normativ existent

Proiectul se încorporează în cadrul normativ existent prin modificarea coordonată a patru acte normative: Legea nr. 20/2009 privind prevenirea și combaterea criminalității informatice, Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală, Codul de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122/2003 și Legea comunicațiilor electronice nr. 72/2025..

9. Măsurile necesare pentru implementarea prevederilor proiectului actului normativ

Nu sunt necesare anumite măsuri pentru implementarea proiectului actului normativ.

Ministru

Daniella MISAIL-NICHITIN

SINTEZA

la proiectul pentru modificarea unor acte normative

(ajustarea cadrului normativ la prevederile celui de-al doilea Protocol adițional la Convenția privind criminalitatea informatică), **număr unic 583/MAI/2026**

Nr. d/o	Participantul la avizare, consultare publică, expertizare	Nr. crt.	Conținutul obiecției, propunerii, recomandării, concluziei	Argumentarea autorului proiectului
		Avizare și consultare publică privind inițierea elaborării proiectului de lege: https://particip.gov.md/index.php/ro/document/stages/anunt-privind-consultarea-publica-a-proiectului-de-lege-pentru-modificarea-unor-acte-normative-ajustarea-cadrului-normativ-la-prevederile-celui-de-al-doilea-protocol-aditional-la-conventia-privind-criminalitatea-informatica/16522		
1.	Agencia Națională pentru Reglementare în Comunicații a Republicii Moldova (Nr. 01-DJAC/1186 din 18 iunie 2026)	1.	Lipsa de obiecții și propuneri.	
2.	Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării (Nr. 14-2038 din 16.06.2026)	1.	Lipsa de obiecții și propuneri.	

3.	Serviciul de Informații și Securitate (Nr. IE/6246 din 23 iunie 2026)	1.	Lipsa de obiecții și propuneri.	
4.	IP „Serviciul Tehnologia Informației și Securitate Cibernetică” (Nr. 1.4/1153/26 din 22.06.2026)	1.	Cu referire la Articolul II pct. 4 prin care Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală se completează cu art. 13², se constată că prevederile referitoare la cererile privind informațiile despre numele de domeniu național „.md” nu transpun integral cerințele art. 6 din cel de-al doilea Protocol adițional la Convenția privind criminalitatea informatică referitor la cooperarea consolidată și la divulgarea probelor electronice (în continuare – Protocol). Astfel, potrivit art. 13² alin. (4) propus, cererile autorităților competente străine privind informațiile referitoare la numele de domeniu național „.md” se transmit instituției competente desemnate prin lege pentru administrarea registrului domeniului „.md”, care le examinează și le execută în condițiile legislației naționale. Totodată, art. 6 alin. (3) din Protocol stabilește expres elementele minime pe care trebuie să le conțină o asemenea cerere, inclusiv: data emiterii cererii, identitatea și datele de contact ale autorității competente solicitante, numele de domeniu vizat, lista detaliată a informațiilor solicitate, declarația că cererea este emisă în temeiul Protocolului, că informațiile sunt necesare pentru o investigație sau procedură penală concretă și că vor fi utilizate doar în cadrul acesteia, precum și termenul și modalitatea de divulgare. În redacția actuală, proiectul nu prevede aceste elemente minime pentru cererile privind numele de domeniu național „.md” și nu clarifică limitele examinării efectuate de instituția competentă pentru administrarea registrului domeniului „.md”. În consecință, sintagma „le examinează și le execută” nu clarifică suficient dacă examinarea efectuată de instituția competentă vizează doar verificarea formală a cererii și existența datelor în registru sau presupune și aprecierea juridică a condițiilor de furnizare a informațiilor. Prin urmare, art. 13² din Legea nr. 371/2006 se va completa cu prevederi care să transpună expres art. 6 alin. (3) din Protocol și să stabilească limitele examinării efectuate de instituția competentă pentru administrarea registrului domeniului „.md”. Astfel, art. 13² alin. (4) va fi expus în următoarea redacție și se va completa cu alin. (4¹)–(4³):	Se acceptă parțial. Articolul 13² alin. (3) din Legea nr. 371/2006 a fost completat cu elementele obligatorii ale cererii prevăzute la art. 6 alin. (3) din cel de-al doilea Protocol adițional: autoritatea emitentă și data emiterii; numele de domeniu și informațiile solicitate; temeiul convențional, necesitatea și destinația informațiilor; termenul și modalitatea divulgării; precum și instrucțiunile procedurale speciale.

„(4) Cererile autorităților competente străine privind informațiile referitoare la numele de domeniu național „.md” se transmit instituției competente desemnate prin lege pentru administrarea Registrului numelor din domeniul național de nivel superior „.md”, în condițiile tratatului internațional la care Republica Moldova este parte și ale prezentei legi.

(4¹) Cererea prevăzută la alin. (4) trebuie să conțină cel puțin:

- a) data emiterii cererii, identitatea și datele de contact ale autorității competente care emite cererea;
- b) numele de domeniu cu privire la care se solicită informații;
- c) lista detaliată a informațiilor solicitate, inclusiv elementele concrete de date;
- d) declarația că cererea este emisă în temeiul tratatului internațional aplicabil la care Republica Moldova este parte;
- e) declarația că informațiile solicitate sunt necesare pentru o investigație sau procedură penală concretă și că acestea vor fi utilizate doar în cadrul acelei investigații sau proceduri;
- f) termenul și modalitatea în care se solicită divulgarea informațiilor;
- g) alte instrucțiuni procedurale speciale, după caz.

(4²) Instituția competentă desemnată prin lege pentru administrarea Registrului numelor din domeniul național de nivel superior „.md” examinează cererea prevăzută la alin. (4) sub aspectul existenței elementelor prevăzute la alin. (4¹), al identificării numelui de domeniu vizat și al existenței informațiilor deținute în Registrul numelor din domeniul național de nivel superior „.md”.

(4³) Instituția competentă desemnată prin lege pentru administrarea Registrului numelor din domeniul național de nivel superior „.md” furnizează informațiile solicitate în limitele datelor deținute în registru, cu respectarea legislației naționale aplicabile și a tratatului internațional aplicabil la care Republica Moldova este parte.”.

Pentru cererile autorităților străine referitoare la domeniul național de nivel superior „.md”, art. 13² alin. (4) desemnează Registratorul național drept entitate competentă și stabilește examinarea și executarea cererii în condițiile legislației naționale și ale tratatelor internaționale aplicabile. Propunerea privind introducerea unor alineate distincte referitoare la limitele verificării nu a fost preluată integral, deoarece art. 6 alin. (2) din Protocol permite executarea cererii sub rezerva condițiilor rezonabile prevăzute de

			dreptul intern, iar repetarea elementelor deja stabilite la alin. (3) ar genera o dublare normativă.
2.	Totodată, alin. (5) va fi expus în următoarea redacție: „(5) În cazul în care cererea nu conține elementele prevăzute la alin. (4 ¹), și/sau informațiile solicitate nu sunt deținute în Registrul numelor din domeniul național de nivel superior „.md”, sau există alte motive care împiedică furnizarea informațiilor în condițiile legii, instituția competentă informează autoritatea solicitantă despre imposibilitatea executării cererii, cu indicarea motivelor. Autoritatea solicitantă poate solicita consultarea autorității desemnate de Republica Moldova în temeiul tratatului internațional aplicabil la care Republica Moldova este parte în vederea identificării măsurilor disponibile pentru obținerea informațiilor solicitate.”.		Se acceptă parțial. Articolul 13 ² alin. (6) și (7) a fost corelat cu art. 6 alin. (5) din Protocol. În cazul refuzului sau al lipsei de cooperare, autoritatea solicitantă poate cere motivarea refuzului și poate solicita consultarea autorității desemnate a statului pe teritoriul căruia se află entitatea, în vederea identificării măsurilor disponibile pentru obținerea informațiilor. Nu a fost preluată soluția potrivit căreia autoritatea

		desemnată ar putea obliga entitatea să divulge informațiile după constatarea caracterului neîntemeiat al refuzului. Articolul 6 din Protocol instituie un mecanism de cooperare directă, cu caracter neobligatoriu pentru entitatea din străinătate, iar măsurile ulterioare se determină potrivit dreptului statului pe teritoriul căruia aceasta este situată.
3.	În ceea ce privește Articolul IV la modificarea propusă pentru art. 3 alin. (5) din Legea nr. 72/2025, litera f) se va expune în următoarea redacție: „f) furnizează, în condițiile tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte și ale legislației naționale aplicabile, informațiile necesare identificării sau contactării registrantului unui nume de domeniu din domeniul național de nivel superior «.md», în limitele informațiilor deținute în Registrul numelor din domeniul național de nivel superior «.md», în scopul unei investigații sau proceduri penale concrete.”.	Se acceptă parțial. Articolul IV a fost reformulat astfel încât Registratorul național al domeniului național de nivel superior „.md” să furnizeze, la cererea autorității

		competente formulată potrivit legii și tratatelor internaționale aplicabile, informațiile aflate în posesia sau sub controlul său, necesare identificării ori contactării registrantului. Domeniul de aplicare a fost menținut în concordanță cu art. 2 alin. (1) și art. 6 din Protocol: proces penal privind infrațiuni informatice sau colectarea probelor în format electronic aferente oricărei infrațiuni.
4.	Litera g) se va exclude deoarece dublează atribuția prevăzută la lit. f) iar sintagma „primește și execută cererile” este prea generală și poate crea neclarități privind rolul registratorului național. Aspectele procedurale privind recepționarea, examinarea și executarea cererilor urmează a fi reglementate în Legea nr. 371/2006.	Nu se acceptă. Litera g) nu dublează obligația materială de divulgare prevăzută la lit. f), ci reglementează modalitatea

		tehnică de recepționare a cererii în format electronic, prin canale care asigură autenticitatea, integritatea și confidențialitatea. Soluția este conformă cu art. 6 alin. (4) din Protocol, care permite transmiterea electronică a cererilor și admite cerințe adecvate de securitate și autentificare, precum și cu garanțiile privind protecția datelor prevăzute la art. 14 din Protocol.
5.	Suplimentar, se recomandă revizuirea proiectului sub aspectul tehnicii legislative și al concordanței interne a normelor, după cum urmează: La Articolul I numerotarea punctelor urmează a fi revizuită întrucât după pct. 3 se reia numerotarea cu pct. 2 și pct. 3, ceea ce creează confuzii la urmărirea modificărilor operate;	Se acceptă. Numerotarea punctelor din articolul I a fost revizuită și este consecutivă.
6.	În textul propus pentru art. 10 ² din Legea nr. 20/2009 privind prevenirea și combaterea criminalității informatice, numerotarea alineatelor urmează a fi corectată întrucât două alineate sunt marcate cu numărul „(5)”;	Se acceptă. Articolul 10 ² propus inițial pentru Legea nr. 20/2009 a fost

		exclus, iar mecanismul divulgării accelerate în situații de urgență a fost reglementat în secțiunea 1 ³ a capitolului IX din Codul de procedură penală.
7.	La art. 24 alin. (3) propus la Legea nr. 371/2006, trimiterea la art. 7 alin. (6) urmează a fi verificată și corectată întrucât prin proiect art. 7 se completează doar cu alin. (4) și (5);	Se acceptă. La art. 24 alin. (3) din Legea nr. 371/2006 trimiterea a fost corectată la art. 7 alin. (4) și (5).
8.	La art. 540 ⁵ propus la Codul de procedură penală, se recomandă revizuirea normei pentru a asigura concordanța dintre titlul articolului și conținutul acestuia. Astfel, deși titlul se referă la „divulgarea accelerată a informațiilor referitoare la abonați”, întreg articolul reglementează divulgarea accelerată a unor date informatice specifice stocate.	Se acceptă. Titlul și conținutul art. 540 ⁵ din Codul de procedură penală au fost corelate. Norma reglementează exclusiv executarea ordinelor privind divulgarea accelerată a informațiilor referitoare la abonați, în conformitate cu art. 8 din Protocol și cu rezerva

5.	Centrul Național Anticorupție (Nr. 06/2/11452 din 24.06.2026)	9.		referitoare la datele privind traficul.
			Totodată, la alin. (3) urmează a fi verificată sintagma „ordinul emis de autoritatea competentă străină” având în vedere că articolul vizează solicitările formulate de autoritățile competente naționale către autorități sau furnizori din străinătate.	Se acceptă. Articolul 540 ⁵ alin. (1) stabilește că ordinul este emis de autoritatea competentă națională, iar alin. (2) prevede transmiterea acestuia, prin Procuratura Generală, autorității desemnate a statului solicitat. Astfel, a fost eliminată eroarea privind emiterea ordinului de către o autoritate străină.
		1.	1. Potrivit proiectului, noțiunea de „urgentă” este propusă spre definire în Legea nr.20/2009 privind prevenirea și combaterea criminalității informatice, fiind descrisă ca o situație în care există un risc semnificativ și iminent pentru viața sau siguranța unei persoane fizice. Se consideră oportună reglementarea expresă a acestei noțiuni în Codul de procedură penală. Lipsa unei definiții proprii în Cod este problematică, având în vedere că noțiunea respectivă constituie temei pentru aplicarea unei excepții de la regula autorizării judiciare prealabile a unor măsuri procesuale. Or, Curtea Constituțională a statuat în mod constant că normele care permit restrângerea exercițiului drepturilor fundamentale trebuie să fie formulate cu suficientă claritate, precizie și previzibilitate, astfel încât destinatarii acestora să își poată orienta conduita	Nu se acceptă. Noțiunea de „urgentă” se menține în Legea nr. 20/2009, care constituie legea specială în materia prevenirii și combaterii criminalității informatice și reglementează

și să poată anticipa consecințele juridice ale aplicării lor. În lipsa unei definiții exprese în Codul de procedură

penală, există riscul apariției unor interpretări divergente cu privire la condițiile în care poate fi invocată și aplicată procedura derogatorie bazată pe existența unei situații de urgență.

În acest context, se propune completarea articolului 6 din Codul de procedură penală cu următoarea definiție:

„Caz de urgență – situație în care există o amenințare iminentă la adresa vieții, a integrității fizice sau a siguranței unei persoane sau la adresa unei infrastructuri critice.”

Nereglementarea acestei noțiuni în Codul de procedură penală poate genera următoarele riscuri:

1. aplicarea neuniformă a normelor procesual-penale de către organele de urmărire Ministerul Afacerilor Interne penală, procurori și judecătorii de instrucție, prin interpretări diferite ale condițiilor care justifică recurgerea la procedura derogatorie;
2. contestarea legalității actelor procesuale efectuate în regim de urgență, inclusiv a admisibilității probelor obținute, în condițiile în care proiectul prevede verificarea ulterioară a legalității măsurii și posibilitatea declarării nulității acesteia în lipsa unor temeiuri suficiente;
3. aplicarea extensivă sau abuzivă a excepției de la autorizarea judiciară prealabilă, cu impact asupra echilibrului dintre eficiența urmăririi penale și garanțiile procesuale aferente protecției drepturilor fundamentale;
4. lipsa unei corelări normative adecvate între Codul de procedură penală și legislația specială în domeniul comunicațiilor electronice, cu riscul unei aplicări neunitare a acelorași concepte juridice.

cadrul instituțional al punctelor de contact 24/7. Definiția reproduce art. 3 alin. (2) lit. c) din Protocol și instituie pragul calificat al existenței unui risc semnificativ și iminent pentru viața sau siguranța unei persoane fizice. Potrivit Raportului explicativ, amenințarea la adresa unei infrastructuri critice constituie o urgență numai dacă generează un asemenea risc pentru o persoană fizică; includerea infrastructurii critice ca ipoteză autonomă ar extinde nejustificat domeniul excepției. Aplicarea procedurilor din

			Codul de procedură penală rămâne condiționată de respectarea garanțiilor procesuale, a legislației privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în scopul prevenirii și combaterii Infracțiunilor și a condițiilor tratatelor internaționale, conform art. 540 ⁴ alin. (5).
2.	În mod similar, în contextul promovării proiectului de lege pentru modificarea unor acte normative privind divulgarea și păstrarea probelor electronice în materie penală (nr. 584/MJ/2026), se constată utilizarea repetată a unor noțiuni precum „furnizor de servicii”, „probe electronice”, „date privind traficul” și „date referitoare la conținut”, fără ca acestea să fie definite în partea generală a Codului de procedură penală. Având în vedere că aceste noțiuni determină obiectul măsurilor procesuale, categoriile de date susceptibile de a fi solicitate sau conservate, precum și subiecții obligați să execute cerințele organelor de urmărire penală, se consideră necesară consacrarea lor expresă în Codul de procedură penală. Reglementarea exclusiv prin trimitere la alte acte normative nu asigură întotdeauna nivelul de claritate și previzibilitate impus de principiul legalității procesului penal, în special atunci când respectivele noțiuni delimitează măsuri susceptibile să afecteze dreptul la viață privată și secretul comunicațiilor. Totodată, noțiunile menționate sunt utilizate în instrumentele internaționale care stau la baza proiectului, inclusiv în Consiliul Europei și în Convenția privind criminalitatea informatică, precum și în cel de-al Doilea Protocol adițional, unde delimitarea clară dintre diferitele categorii de date constituie o garanție esențială pentru proporționalitatea măsurilor și protecția drepturilor fundamentale. Prin	Nu se acceptă. Articolul 3 alin. (1) din Protocol încorporează noțiunile definite la art. 1 din Convenția de la Budapesta, iar Legea nr. 20/2009 reglementează deja noțiunile de „furnizor de servicii”, „date informatice”, „date referitoare la traficul	

	urmare, pentru asigurarea clarității și previzibilității reglementării, a aplicării uniforme a normelor procesual-penale și a respectării garanțiilor constituționale privind protecția vieții private și a secretului comunicațiilor, se consideră oportună completarea articolului 6 din Codul de procedură penală cu definițiile utilizate în cadrul noilor proceduri privind conservarea și divulgarea probelor electronice după cum urmează: „Furnizor de servicii” - înseamnă orice persoană fizică sau juridică care furnizează una sau mai multe dintre următoarele categorii de servicii, care permit prelucrarea, stocarea, transmiterea sau administrarea datelor informatice: (a) servicii de comunicații electronice; (b) servicii legate de numele de domenii de internet și de numerotarea IP, cum ar fi servicii de atribuire de adrese IP, de registru de nume de domenii, de operator de registru de nume de domenii, de proxy legate de numele de domenii; (c) alte servicii ale societății informaționale, care le permit utilizatorilor să comunice între ei; (d) care fac posibilă stocarea sau prelucrarea în alt mod a datelor în numele utilizatorilor cărora le este furnizat serviciul, cu condiția ca stocarea datelor să fie o componentă definitorie a serviciului furnizat utilizatorului. „Probe electronice” - înseamnă date privind abonații, date necesare pentru identificarea utilizatorului, date privind traficul sau date referitoare la conținut stocate de către un furnizor de servicii sau în numele acestuia, în format electronic, în momentul primirii unui act procedural de divulgare sau de păstrare a acestora. „Date privind traficul” - înseamnă date legate de furnizarea unui serviciu oferit de un furnizor de servicii, care servesc la a oferi informații contextuale sau suplimentare cu privire la un astfel de serviciu și sunt generate sau prelucrate de un sistem informatic al furnizorului de servicii, cum ar fi originea și destinația unui mesaj sau ale oricărui alt tip de interacțiune, poziția dispozitivului, data, ora, durata, dimensiunea, ruta, formatul, protocolul utilizat și tipul de compresie, precum și alte metadate privind comunicațiile electronice și date, altele decât datele privind abonații, legate de începerea și terminarea unei sesiuni de acces al utilizatorului, cum ar fi data și ora utilizării, conectarea la serviciu și deconectarea de la acesta. „Date referitoare la conținut” - înseamnă orice date în format electronic, cum ar fi mesajele scrise, mesajele vocale, înregistrările video, imaginile și sunetele, altele decât datele privind abonații sau datele privind traficul.	informatic” și „date referitoare la utilizatori”. Proiectul utilizează formulele „probe în format electronic” și „date informatice stocate” în sensul Convenției și al Protocolului, fără a introduce o categorie autonomă de „probe electronice”. Includerea în Codul de procedură penală a unor definiții dezvoltate în proiectele distincte promovate pentru transpunerea acquis-ului Uniunii Europene ar crea paralelisme normative și ar depăși obiectul prezentului proiect.
3.	De asemenea, se constată necesitatea corelării redacției propuse pentru art. 533 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală cu dispozițiile art. 13² alin. (2) lit. b) din 3. Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală.	Se acceptă parțial.

Astfel, art. 13² alin. (2) lit. b) din Legea nr. 371/2006 prevede posibilitatea furnizării informațiilor privind abonații sau utilizatorii serviciilor de comunicații electronice, „cu excepția datelor de trafic și a datelor referitoare la conținut”. În același timp, redacția propusă pentru art. 533 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală include, în cadrul aceleiași categorii de măsuri de cooperare internațională, „obținerea datelor informatice, inclusiv a datelor privind abonații, a datelor de trafic și a datelor referitoare la conținut”. Deși dispozițiile respective reglementează aspecte conexe ale cooperării internaționale în materie penală, formularea propusă poate crea aparența existenței unor regimuri juridice identice pentru categorii de date care, potrivit legislației procesual penale și standardelor internaționale relevante, beneficiază de garanții diferite. Într-o normă, datele de trafic și datele referitoare la conținut sunt excluse expres din mecanismul simplificat de furnizare a informațiilor privind abonații și utilizatorii, iar în cealaltă sunt menționate generic alături de acestea, fără o delimitare corespunzătoare a condițiilor de acces. Or, datele privind abonații, datele de trafic și datele referitoare la conținut constituie categorii distincte de date electronice, caracterizate prin grade diferite de ingerință în dreptul la viață privată și în secretul comunicațiilor.

Din această perspectivă, regimul juridic aplicabil fiecărei categorii trebuie să fie determinat în mod clar și previzibil, inclusiv în materia cooperării internaționale, pentru a evita interpretările extensiv permissive și aplicarea neuniformă a normelor procesual penale. În vederea asigurării coerenței cadrului normativ și a respectării principiului proporționalității ingerințelor în drepturile fundamentale, se recomandă revizuirea art. 533 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală, prin delimitarea expresă a datelor privind abonații de datele de trafic și datele referitoare la conținut, precum și prin instituirea unei trimiteri exprese la procedurile și garanțiile speciale prevăzute de Cod pentru accesarea acestor categorii de date.

În acest sens, textul ar putea avea următoarea redacție:

„3) efectuarea cercetării la fața locului, percheziției, ridicării de obiecte și documente și transmiterea acestora peste hotare, sechestrului, confruntării, prezentării spre recunoaștere, efectuării expertizelor judiciare, confiscării bunurilor provenite din săvârșirea infracțiunii și a altor acțiuni de urmărire penală, precum și identificarea cu obținerea datelor abonaților și utilizatorilor, iar obținerea datelor de trafic și a datelor referitoare la conținut- în condițiile speciale prevăzute de prezentul cod și de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte”.

O asemenea formulare ar asigura concordanța dintre Codul de procedură penală și Legea nr. 371/2006, ar evidenția diferențele de regim juridic dintre categoriile de date

Articolul 533 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală a fost reformulat pentru a delimita cele trei mecanisme reglementate de proiect: informațiile privind înregistrarea numelor de domenii, informațiile referitoare la abonați și datele informatice stocate. Regimurile juridice și garanțiile aplicabile sunt dezvoltate separat la art. 540⁵ și 540⁶. Articolul 540⁵ se limitează la informațiile referitoare la abonați, în considerare rezervei permise de art. 8 alin. (13) din Protocol cu privire la datele privind traficul,

electronice și ar contribui la aplicarea uniformă și previzibilă a normelor privind cooperarea internațională în materie penală.

iar art. 540⁶ reglementează datele informatice stocate solicitate în situații de urgență, potrivit art. 9 din Protocol. Textul final al art. 533 alin. (1) pct. 3) include expres trimiterea la condițiile Codului de procedură penală și ale tratatelor internaționale aplicabile, evitând instituirea unui regim juridic identic pentru toate categoriile de date.

4.

Subsecvent, conform articolului 25 alineatul (1) al Legii integrității nr.82/2017, „Eficiența cultivării climatului de integritate instituțională și profesională este supusă verificărilor din partea conducătorilor entităților publice, a autorităților anticorupție, a societății civile și mass mediei”.

Potrivit articolului 25 alineatul (3) litera a), articolului 28 alineatul (4) din Legea prenotată, expertiza anticorupție, în calitate de măsură de control al integrității în sectorul public, se va efectua concomitent cu efectuarea expertizei juridice a proiectului actului normativ.

În procesul de efectuare a expertizei anticorupție a proiectelor actelor normative se aplică prevederile Legii nr.100/2017 cu privire la actele normative. În același timp, potrivit articolului 36 alineatul (2) din Legea nr.100/2017, „Proiectul actului normativ,

Se acceptă.
După definitivarea proiectului în baza avizelor, acesta, împreună cu nota de fundamentare și sinteza, va fi expedit Centrului Național

6.	Ministerul Afacerilor Externe (Nr. DI/3/041-7222 din 22 iunie 2026)	1.	însoțit de nota de fundamentare și de sinteză, se expediază Centrului Național Anticorupție pentru efectuarea expertizei anticorupție.” Urmare celor expuse, după finalizarea procedurii de avizare, întocmirea sintezei și definitivarea proiectului de lege pentru modificarea unor acte normative (ajustarea cadrului normativ la prevederile celui de-al doilea Protocol adițional la Convenția privind criminalitatea informatică) (număr unic 583/MAI/2026), solicităm condescendent expedierea acestuia către Centrul Național Anticorupție, pentru a fi supus expertizei anticorupție.	Anticorupție pentru efectuarea expertizei anticorupție, în conformitate cu art. 36 din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative și cu Legea integrității nr. 82/2017.
			Lipsă de obiecții și propuneri	
7.	Ministerul Finanțelor (Nr. 07/4-03/217/996 din 24.06.2026)	1.	La art. III pct. 6, art. 5405 alin. 3 din Codul de procedură penală propus spre completare, se recomandă modificarea termenului „străină” cu termenul „națională”. Astfel, se propune următoarea redacție a alin. 3: „(3) Solicitarea, prevăzută la alin. (1) este însoțită de ordinul emis de autoritatea competentă națională, de informațiile justificative și, după caz, de instrucțiuni procedurale speciale.”. Propunerea este necesară pentru eliminarea unei erori conceptuale și de logică juridică majore, care ar bloca aplicarea normei în practică. În redactarea autorului de la alin. 1, textul reglementează situația în care autoritățile naționale din Republica Moldova adresează solicitări în străinătate fără formularea unei cereri clasice de asistență juridică. Prin urmare, este juridic imposibil ca această solicitare transfrontalieră să fie însoțită de un ordin emis de o „autoritate competentă străină”, din moment ce actul procesual este inițiat și semnat de organele de urmărire penală din Republica Moldova. Astfel, pentru ca textul să fie coerent și aplicabil, acesta trebuie să consfințească prerogativa autorității judiciare din Republica Moldova de a emite ordonanța sau ordinul ce va fi expediat peste hotare pentru executare furnizorului străin.	Se acceptă. Articolul 540 ⁵ alin. (1) și (2) a fost reformulat astfel încât ordinul să fie emis de autoritatea competentă națională și transmis, prin Procuratura Generală, autorității desemnate a statului solicitat.
8.	Asociația națională din domeniul TIC	1.	A. Legea nr. 20/2009 privind prevenirea și combaterea criminalității informatice: La art. 4 alin. (4) lit. b/2), se propune înlocuirea sintagmei „din partea furnizorului de servicii care deține sau controlează aceste date” cu sintagma „aflate în posesia sau sub controlul unui furnizor de servicii de pe teritoriul Republicii Moldova”.	Se acceptă. Redacția inițială a lit. b ²) a fost exclusă. Articolul

	(Nr.773 din 23.06.2026)			4 alin. (4) lit. b) reglementează conservarea imediată a datelor informatice stocate, iar obligația furnizorului de servicii privind divulgarea datelor aflate în posesia sau sub controlul său este reglementată distinct la art. 7 alin. (1) lit. i) și la art. 540 ⁶ din Codul de procedură penală.
		2.	La art. 7 alin. (1) lit. i), se propune înlocuirea sintagmei „imediat după recepționarea solicitării autorității competente, art. 4 alin. (2) și alin. (4), prin implementarea unor proceduri tehnice interne care să permită furnizarea rapidă a datelor solicitate către autoritatea emitentă, cel târziu în 72 ore” cu sintagma „în termen de 5 zile lucrătoare de la recepționarea solicitării autorității competente, în temeiul art. 4 alin. (4)”. Motivele propunerii sunt următoarele: • Nu este clar dacă este vorba despre solicitarea autorității competente din Republica Moldova sau străine adresate direct furnizorului de servicii. Ar trebui să fie solicitarea autorității competente din Republica Moldova și anume în temeiul art. 4 alin. (4), adică a Procuraturii Generale, deoarece nici furnizorii de servicii, nici punctul de contact 24/7, operat de MAI în temeiul art. 4 alin. (2), nu au posibilitatea de a verifica autenticitatea și legalitatea solicitarea autorității competente străine. Prin urmare, solicitarea autorității competente străine trebuie transmisă punctului de contact 24/7, operat de MAI în temeiul art. 4 alin. (2), care o remite Procuraturii Generale, care, după verificarea acesteia, o remite spre executare furnizorului de servicii; • Termenul de 72 ore este prea scurt, mai ales că poate cuprinde zile nelucrătoare. Conform art. 138/4 alin. (4) CPP, care reglementează colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice, după recepționarea actului de	Se acceptă parțial. Norma a fost revizuită pentru a preciza că furnizorul de servicii acționează în temeiul unei cereri primite de la autoritatea competentă prin punctul de contact 24/7. Articolul 8¹ alin. (4) stabilește rolul Procuraturii Generale în

			autorizare a măsurii speciale de investigații, informațiile solicitate se prezintă de către furnizorul de servicii, în cel mai scurt timp posibil, dar nu mai târziu de 5 zile lucrătoare de la data primirii actului.	transmiterea, primirea și coordonarea executării cererilor privind divulgarea accelerată în situații de urgență. Termenul de 5 zile lucrătoare nu a fost acceptat. Procedura este aplicabilă exclusiv unei urgențe în sensul art. 3 alin. (2) lit. c) din Protocol, care impune o reacție rapid accelerată. Pentru a concilia caracterul imediat al intervenției cu posibilitățile tehnice de executare, proiectul prevede executarea imediată, dar nu mai târziu de 96 de ore. Termenul prevăzut la art. 138⁴ alin. (4) din Codul de procedură penală
--	--	--	---	--

				reglementează o măsură procesuală internă distinctă și nu poate fi transpus automat mecanismului internațional de urgență instituit de art. 9 din Protocol.
		3.	La art. 8 alin. (2), după sintagma „divulgarea accelerată a” se propune introducerea sintagmei „datelor privind abonații sau”.	Se acceptă parțial. Articolul 8 alin. (2) din Legea nr. 20/2009 a fost completat cu formula „divulgarea accelerată, în situații de urgență, a datelor informatice stocate”. Enumerarea distinctă a informațiilor referitoare la abonați nu este necesară în această normă generală. Articolul 9 din Protocol utilizează noțiunea mai largă de „date

				informatic stocate specificate”, iar art. 540 ⁶ alin. (4) din Codul de procedură penală excl executarea cererilor care au ca obiect exclusiv informații referitoare la abonați.
		4.	La art. 10 alin. (4), după sintagma „Transmiterea” se propune introducerea sintagmei „datelor privind abonații sau”.	Se acceptă parțial. Articolul 10 alin. (4) a fost reformulat prin utilizarea noțiunii unitare de „date informatice stocate”. Informațiile referitoare la abonați sunt reglementate distinct prin mecanismul prevăzut la art. 540 ⁵ din Codul de procedură penală. Textul final menține regula transmiterii după acceptarea cererii de asistență

				juridică internațională și prevede expres excepțiile stabilite de Codul de procedură penală, de legislația specială și de tratatele internaționale aplicabile.
		5.	La art. 10/2, se propune completarea la final cu un alineat nou (6) cu următorul cuprins: „Informațiile obținute se transmit Părții solicitante, prin intermediul Procuraturii Generale, fără întârziere nejustificată, cu indicarea, după caz, a condițiilor de utilizare a acestora”. Această precizare este necesară, deoarece nu este clar dacă furnizorul de servicii este obligat să transmită informațiile solicitate direct către autoritatea competentă străină sau prin intermediul Procuraturii Generale.	Se acceptă. Articolul 10 ² din Legea nr. 20/2009 a fost exclus, iar soluția propusă a fost integrată la art. 540 ⁶ alin. (7) din Codul de procedură penală. Datele obținute sunt transmise părții solicitante prin punctul de contact 24/7, fără întârziere nejustificată, cu indicarea, după caz, a condițiilor de utilizare. Rolul punctului de contact al 24/7 Procuraturii Generale în transmiterea, primirea și

				coordonarea executării acestor cereri este stabilit la art. 8 ¹ alin. (4) din Legea nr. 20/2009.
		6.	Proiectul utilizează în mod repetat noțiunile de „date informatice stocate”, „date informatice specifice stocate” și „informații specifice și stocate referitoare la abonați”, fără a defini conținutul acestora și fără a delimita raportul dintre aceste categorii. În special, în coroborarea dispozițiilor propuse la art. 7 alin. (1) lit. i), art. 10/1 și art. 10/2 din Legea nr. 20/2009, precum și a art. 13/2 din Legea nr. 371/2006, nu rezultă cu suficientă claritate dacă informațiile privind abonații constituie o categorie distinctă de date sau o subcategorie a datelor informatice stocate. Se propune ca proiectul să definească expres aceste noțiuni și să precizeze în mod neechivoc: • dacă informațiile privind abonații fac parte din categoria „datelor informatice stocate” sau constituie o categorie juridică distinctă; • dacă sintagmele „date informatice stocate” și „date informatice specifice stocate” au același conținut normativ sau desemnează categorii diferite de informații; • dacă regimul de divulgare accelerată în situații de urgență se aplică și informațiilor referitoare la abonați sau acestea rămân supuse exclusiv procedurii prevăzute la art. 10/1 din Legea nr. 20/2009.	Se acceptă parțial. Terminologia proiectului a fost uniformizată, iar art. 10¹ și 10² propuse inițial pentru Legea nr. 20/2009 au fost excluse. Mecanismele sunt delimitate în Codul de procedură penală: art. 540⁵ reglementează informațiile referitoare la abonați, potrivit art. 8 din Protocol, iar art. 540⁶ reglementează categoria mai largă a datelor informatice stocate, potrivit art. 9 din Protocol. Termenul „specificate” din

				Protocol privește individualizarea concretă a datelor solicitate, nu constituie o categorie juridică autonomă. Articolul 9 enunțat poate viza date stocate privind traficul sau conținutul, însă nu date viitoare, care nu existau la momentul cererii. Cererile care urmăresc exclusiv informații referitoare la abonați nu se execută prin procedura de urgență, conform art. 540⁶ alin. (4). Nu au fost introduse definiții suplimentare, deoarece art. 3 alin. (1) din Protocol încorporează noțiunile Convenției de la Budapesta,
--	--	--	--	---

				definite în Legea nr. 20/2009
		7.	B. Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală: La art. 13/2 alin. (10), se propune înlocuirea sintagmei „Republicii Moldova” cu sintagma „altui stat”, deoarece acest articol, inclusiv alin. (9) la care se referă alin. (10), reglementează cererile transmise instituțiilor competente ale altor state privind prin care se solicită informații stocate de către furnizorii de servicii aflați pe teritoriul altui stat.	Se acceptă. Redacția inițială a art. 13 ² alin. (10) a fost exclusă. Articolul 13 ³ alin. (1) precizează că ordinele și cererile vizează date aflate în posesia sau sub controlul unui furnizor de servicii situat pe teritoriul statului solicitat.
		8.	La art. 24 alin. (5), se propune înlocuirea sintagmei „cel târziu 96 de ore” cu sintagma „cel mult 5 zile lucrătoare”, pentru a corela acest termen cu termenul stabilit la art. 7 alin. (1) lit. i).	Nu se acceptă. Termenul de 96 de ore se menține atât la art. 24 alin. (5) din Legea nr. 371/2006, cât și în normele privind divulgarea în situații de urgență. Articolul 10 din Protocol impune examinarea și executarea cererilor de asistență juridică în regim rapid

				accelerat, iar un termen de 5 zile lucrătoare ar putea prelungi nejustificat intervenția, inclusiv peste zile nelucrătoare. Termenul de 96 de ore reprezintă limita maximă; autoritatea și furnizorul rămân obligați să acționeze imediat și cu prioritate.
		9.	De asemenea ținem să menționăm că noile obligații instituite prin proiect presupun adaptări tehnice, operaționale și organizaționale semnificative pentru furnizorii de servicii, inclusiv dezvoltarea unor mecanisme de răspuns permanent, instruirea personalului specializat și consolidarea măsurilor de securitate informațională. Se propune ca acest impact să fie evaluat explicit și luat în considerare la definitivarea cadrului normativ, inclusiv prin stabilirea unui termen rezonabil de implementare de la data intrării în vigoare a legii.	Se acceptă. Pentru asigurarea unui termen cert de pregătire instituțională și tehnică, art. V stabilește intrarea în vigoare a legii la data de 1 ianuarie 2027. Intervalul până la această dată permite adaptarea procedurilor interne, instruirea personalului și configurarea canalelor securizate necesare

				executării obligațiilor.
		10.	În concluzie, ATIC susține obiectivul de aliniere a legislației naționale la prevederile celui de-al doilea Protocol adițional la Convenția privind criminalitatea informatică și apreciază inițiativa de modernizare a instrumentelor de cooperare judiciară internațională. Totodată, considerăm că adoptarea proiectului în forma actuală prezintă riscuri de aplicare neuniformă și impredictibilă, generate de ambiguități terminologice și de neclarități procedurale semnalate în prezentul aviz. Solicităm ca observațiile și propunerile formulate să fie examinate și, după caz, incorporate în forma finală a proiectului, în vederea asigurării unui cadru normativ clar, coerent și previzibil pentru toți actorii implicați.	S-a luat act.
9.	Ministerul Justiției (nr. 04/1-6944 din 21.06.2026)	1.	Numerotarea elementelor structurale ale proiectului actului normativ se va rectifica, întrucât nu este consecutivă.	Se acceptă. Numerotarea elementelor structurale a fost revizuită și uniformizată.
		2.	La art. I (modificarea Legii nr. 20/2009 privind prevenirea și combaterea criminalității informaticice): La pct. 1, cuvintele „se completează cu o noțiune nouă” se vor substitui cu textul „se completează cu noțiunea „urgentă””.	Se acceptă parțial. Dispoziția de modificare a fost reformulată potrivit tehnicii legislative. Întrucât art. 2 se completează cu două noțiuni, textul final utilizează formula „se completează cu noțiunile „partea care efectuează transferul, și „urgentă””.
		3.	La pct. 2:	Se acceptă.

			Textul „literele b1) – b2)” se va substitui cu textul „literele b1) și b2)”, or, cratima se utilizează pentru enumerarea a mai mult de două elemente structurale consecutive (valabil și pentru alte cazuri similare). Aferent lit. b2), pentru corectitudinea exprimării, cuvintele „din partea” se vor substitui cu cuvintele „de către”. Totodată, pentru corelarea cu terminologia Legii nr. 20/2009 și cu mecanismul reglementat de Protocol, se recomandă utilizarea formulei „date informatice specifice stocate, aflate în posesia sau sub controlul furnizorului de servicii”.	Structura articolului I a fost revizuită. Redacția inițială a lit. b²) a fost exclusă, lit. b) a fost reformulată, iar completarea alin. (4) se limitează la lit. b¹).
		4.	La pct. 3, în redacția propusă pentru art. 7 alin. (1) lit. i) , trimiterea la art. 4 alin. (2) și (4) este inserată impropriu, motiv pentru care se va revizui, iar textul „cel târziu în 72 ore” se va substitui cu textul „în termen de cel mult 72 de ore”. Totodată, se va examina utilizarea concomitentă a formulei „imediat” și a termenului maxim de 72 de ore, întrucât aceasta poate genera interpretări diferite privind momentul executării obligației. Eventual se va utiliza formula „imediat, dar nu mai târziu de 72 ore”.	Se acceptă parțial. Trimiterea improprie la art. 4 alin. (2) și (4) a fost exclusă, iar norma precizează că cererea este primită prin punctul de contact 24/7. Formula privind termenul a fost uniformizată în sensul executării „imediat, dar nu mai târziu de 96 de ore”. Termenul de 72 de ore a fost modificat, fiind stabilită o limită maximă unică de 96 de ore pentru mecanismele de urgență

				reglementate de proiect.
		5.	Dispoziția de completare cu articolele 10 ¹ și 10 ² , se va numerota.	Se acceptă. Articolele 10 ¹ și 10 ² propuse inițial pentru Legea nr. 20/2009 au fost excluse, iar procedurile corespunzătoare au fost integrate în Codul de procedură penală.
		6.	La art. 10 ¹ alin. (3) lit. d) cuvintele „anchetei sau al procedurii penale” se va reformula, întrucât termenul „anchetă” nu este specific terminologiei utilizate de Codul de procedură penală. Se recomandă utilizarea, pe tot parcursul textului proiectului a cuvintelor „urmăririi penale”. Totodată, se va evita utilizarea alternativelor între paranteze.	Se acceptă. Articolul 10 ¹ a fost exclus. În textul definitivat se utilizează noțiunea „proces penal” pentru cadrul procedural general, iar formulele „activitate specială de investigații” și „urmărire penală” sunt utilizate numai în normele care delimitează competențele funcționale, în concordanță cu Codul de procedură penală și cu Legea nr.

				59/2012 privind activitatea specială de investigații.
		7.	Aferent redacției propuse pentru art. 10 ² alin. (1), cuvintele „cerere de asistență mutuală” se vor substitui cu cuvintele „cerere de asistență juridică internațională în materie penală”, în vederea racordării terminologiei utilizate la prevederile Legii nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală.	Se acceptă. Articolul 10 ² a fost exclus, iar în normele definitive se utilizează consecvent sintagma „cerere de asistență juridică internațională în materie penală”, în concordanță cu Legea nr. 371/2006.
		8.	La art. II (modificarea Legii nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală): La pct. 1, textul „Art. 1 alin (3)” se va substitui cu textul „Articolul 1 alineatul (3)”, or, în contextul elaborării unui proiect de modificare a unui act normativ, denumirea elementelor structurale ce se propun a fi modificate se va expune la forma lor completă („articolul”, „alineatul”, „litera”, „punctul” etc.), fără utilizarea abrevierilor. Observația dată este valabilă pentru toate cazurile similare din proiect.	Se acceptă. Denumirile elementelor structurale și formulele de modificare au fost redactate potrivit cerințelor tehnicii legislative.
		9.	Subsidiar, se impune a fi reținut faptul că transmiterea datelor și informațiilor în format electronic nu constituie o formă autonomă de asistență juridică internațională, ci o modalitate tehnică de transmitere a cererilor și a materialelor aferente. Această modalitate este deja reglementată la art. 7 alin. (3) din Legea nr. 371/2006, care permite transmiterea cererii, în caz de urgență, prin poștă, inclusiv electronică, telegraf, telex, fax sau orice alt mijloc de comunicare adecvat care lasă urmă scrisă. Totodată, norma limitează nejustificat aplicarea mecanismului la infracțiunile informatice și la infracțiunile comise prin utilizarea tehnologiilor informaționale sau a	Se acceptă. Articolul 1 alin. (3) lit. a ¹) a fost reformulat pentru a enumera mecanismele juridice speciale de cooperare

			comunicațiilor electronice. Potrivit art. 2 alin. (1) lit. a) din cel de-al doilea Protocol adițional la Convenția privind criminalitatea informatică, măsurile prevăzute de acesta se aplică atât investigațiilor sau procedurilor penale referitoare la infracțiuni privind sistemele și datele informatice, cât și colectării probelor în formă electronică aferente unei infracțiuni. Prin urmare, domeniul de aplicare al Protocolului nu este limitat la infracțiunile informatice sau la infracțiunile comise prin utilizarea tehnologiilor informaționale ori a comunicațiilor electronice. Probele electronice pot fi necesare și în cadrul investigării altor categorii de infracțiuni, în situațiile în care informațiile relevante pentru cauza penală sunt stocate sau transmise în format electronic.	institute de Protocol, nu simpla modalitate tehnică de transmitere electronică: informațiile privind înregistrarea numelor de domenii, ordinele privind informațiile referitoare la abonați, divulgarea datelor informatice stocate în situații de urgență, asistența juridică internațională de urgență și echipele comune de investigații.
	10.	La pct. 4, cu referire la redacția propusă pentru art. 132 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 371/2006, în coroborare cu art. III pct. 3 din proiect, aferent modificării art. 533 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală, se va asigura corelarea soluțiilor normative propuse sub aspectul categoriilor de date ce pot fi solicitate în cadrul cooperării internaționale. Astfel, art. 132 alin. (2) lit. b) vizează furnizarea informațiilor privind abonații sau utilizatorii serviciilor de comunicații electronice, inclusiv în regim accelerat, cu excluderea expresă a datelor de trafic și de conținut. În același timp, redacția propusă pentru art. 533 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală include în obiectul comisiei rogatorii identificarea abonaților și obținerea datelor informatice, inclusiv a datelor privind abonații, a datelor de trafic și a datelor de conținut.	Se acceptă. Soluțiile normative au fost delimitate și corelate. Articolul 13² din Legea nr. 371/2006 reglementează informațiile privind	

				înregistrarea numelor de domenii, art. 13 ³ distinge ordinele privind informațiile referitoare la abonați de cererile de urgență privind datele informatice stocate, iar art. 533 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală enumeră distinct aceste categorii. Condițiile și garanțiile specifice sunt dezvoltate separat la art. 540 ⁵ și 540 ⁶ din Codul de procedură penală.
		11.	Cu referire la alin. (5), cuvintele „va constata” și „va furniza” se vor reda la timpul prezent.	Se acceptă. Formele verbale au fost redactate la timpul prezent în normele păstrate în proiect.
		12.	La pct. 6, cuvintele „cu următorul conținut” se vor substitui cu cuvintele „cu următorul cuprins”, or, în cazul expunerii în redacție nouă a conținutului unui element structural, se utilizează formula „va avea următorul cuprins:”, urmată de redarea noului text. Observația dată este valabilă pentru toate cazurile similare din proiect.	Se acceptă. Formulele de modificare au fost uniformizate prin utilizarea

				sintagmei „cu următorul cuprins”, potrivit regulilor tehnicii legislative.
		13.	La art. 24 alin. (3), trimiterea la art. 7 alin. (4) și (6) este eronată, întrucât, potrivit proiectului, art. 7 se completează doar cu alin. (4) și (5).	Se acceptă. Trimiterea de la art. 24 alin. (3) a fost corectată la art. 7 alin. (4) și (5).
		14.	La art. III (modificarea Codului de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122/2003): La pct. 2, se va reține că textul actual al art. 532 alin. (1) reglementează regula generală privind transmiterea cererilor de asistență juridică internațională prin intermediul Ministerului Justiției sau al Procuraturii Generale, cu admiterea altor modalități de adresare în cazurile prevăzute pe bază de reciprocitate. În acest sens, completarea propusă nu instituie o derogare propriu-zisă de la regula generală, ci reglementează o modalitate specială de transmitere a cererilor privind obținerea probelor electronice, în cazurile prevăzute de legislația națională și de tratatele internaționale aplicabile.	Se acceptă. Sintagma „Prin derogare de la alin. (1)” a fost exclusă. Articolul 532 alin. (3) reglementează modalitatea specială de transmitere directă, inclusiv în format electronic, prin punctul de contact 24/7 al Procuraturii Generale, în cazurile prevăzute de legislația națională și de tratatele internaționale aplicabile.
		15.	La pct. 3, aferent art. 533 alin. (1) pct. 3), se va evita suprapunerea terminologică dintre cuvintele „identificarea abonaților” și „obținerea datelor privind abonații”.	Se acceptă.

			Astfel, primul caz exprimă scopul măsurii procesuale, iar cel de-al doilea desemnează categoria de date prin intermediul căreia acesta poate fi realizat. În vederea asigurării clarității normei, se recomandă utilizarea unei formulări unitare. Totodată, cuvintele „date de trafic” se va corela cu terminologia Legii nr. 20/2009, care utilizează noțiunea „date referitoare la trafic”.	Articolul 533 alin. (1) pct. 3) a fost reformulat și nu mai utilizează concomitent expresiile „identificarea abonaților” și „obținerea datelor privind abonații”. Textul enumeră distinct informațiile privind înregistrarea numelor de domenii, informațiile privind abonații și datele informatice stocate.
		16.	La pct. 4, completarea art. 536 cu alin. (5) se va corela cu obiectul de reglementare al art. 536. Art. 536 reglementează adresarea prin comisie rogatorie, iar forma și conținutul cererii de comisie rogatorie sunt reglementate la art. 537. În acest context, prevederea potrivit căreia cererea poate fi întocmită și transmisă în formă electronică se suprapune cu alin. (3) propus pentru art. 537.	Se acceptă. Completarea art. 536 cu alin. (5) a fost exclusă. Condițiile transmiterii electronice a cererii de comisie rogatorie sunt reglementate la art. 537 alin. (3), care privește forma cererii.

		17.	Subsidiar, cuvintele „în formă electronică” se va uniformiza cu terminologia utilizată în restul proiectului. Având în vedere că proiectul utilizează preponderent sintagma „în format electronic”, se recomandă utilizarea acesteia în mod consecvent.	Se acceptă. Pe tot cuprinsul proiectului a fost utilizată consecvent sintagma „în format electronic”.
		18.	Dispoziția de completare cu capitolul IX se va numerota, iar textul „secțiunea 13” se va substitui cu textul „secțiunea 1 ³ ”.	18. Se acceptă. Dispoziția de completare a capitolului IX a fost numerotată, iar denumirea elementului structural a fost redată corect: „secțiunea 1 ³ ”.
		19.	La art. 537 ¹ , formula „se execută de urgență și în mod prioritar” este .redundantă, motiv pentru care se va revizui.	Se acceptă. Articolul 537 ¹ propus inițial a fost exclus. Regula executării prioritare în situații de urgență a fost integrată la art. 540 alin. (8), fiind eliminată formularea redundanță.
		20.	La art. IV, cuvintele „peste o lună” se vor substitui cu cuvintele „la expirarea termenului de o lună”.	Se acceptă parțial. Pentru asigurarea unui moment previzibil al intrării în vigoare, formula

				„peste o lună” a fost înlocuită prin stabilirea expresă a datei de 1 ianuarie 2027, conform datei intrării în vigoare a Legii nr. 193/2026 de ratificare a Protocolului adițional.
10.	Procuratura Generală (Nr. 4-1d/26-417 din 23.06.2026)	1.	Astfel, în urma analizei proiectului de lege pentru modificarea unor acte normative (ajustarea cadrului normativ la prevederile celui de-al doilea Protocol adițional la Convenția privind criminalitatea informatică, (în continuare - proiectul de lege), prin prisma principiilor activității de legiferare prevăzute de art.3 din Legea nr.100/2017 cu privire la actele normative, în limita competențelor instituționale, considerăm necesar de a evidenția următoarele aspecte de ordin general identificate: Este de menționat că ratificarea celui de-al doilea Protocol adițional la Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea informatică (în continuare – Protocol) implică atât adoptarea unor acte normative noi, cât și modificarea cadrului normativ existent. Aceste modificări vor viza, în principal, următoarele aspecte: instituirea cadrului normativ care să permită cooperarea directă dintre furnizorii de servicii și autoritățile competente ale statelor străine, precum și reglementarea obligațiilor furnizorilor de servicii electronice privind divulgarea probelor electronice, în conformitate cu cerințele Protocolului, inclusiv instituirea procedurilor corespunzătoare în acest sens; instituirea unor mecanisme de control juridic, instituțional și procedural, menite să asigure compatibilitatea implementării Protocolului cu ordinea juridică a Republicii Moldova și cu dreptul Uniunii Europene. În vederea implementării prevederilor celui de-al doilea Protocol adițional la Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea informatică urmează a fi modificate, inter alia, următoarele acte normative: Legea nr. 20/2009 privind prevenirea și combaterea criminalității informatice, în special prevederile art.7 privind obligațiile furnizorilor de servicii;	S-a luat act.

			Legea comunicațiilor electronice nr. 72/2025, în special art.125 privind regimul juridic al accesului autorităților competente la datele utilizatorilor de servicii de comunicații electronice și la comunicațiile acestora; Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală și alte acte normative relevante în domeniul cooperării judiciare internaționale în materie penală; Codul de procedură penală al Republicii Moldova.	
		2.	Subsecvent, considerăm oportun să subliniem că proiectul supus avizării nu reflectă o parte semnificativă a propunerilor formulate anterior de Procuratura Generală în cadrul avizării proiectelor de acte normative elaborate în vederea implementării prevederilor celui de-al doilea Protocol adițional la Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea informatică. Or, Procuraturii Generale îi revine un rol esențial în realizarea cooperării juridice internaționale în materie penală, astfel încât observațiile și propunerile acesteia urmau să fie examinate și valorificate în mod corespunzător în procesul de elaborare a proiectului.	S-a luat act. Propunerile Procuraturii Generale au fost reexamineate în procesul de definitivare. Proiectul reglementează distinct punctele de contact 24/7 ale Ministerului Afacerilor Interne și Procuraturii Generale, mecanismele de transmitere prin canale securizate, procedurile de la art. 540⁴–540⁶ din Codul de procedură penală și rolul Procuraturii Generale în transmiterea, primirea și coordonarea executării cererilor.

		3.	Pornind de la prevederile Protocolului urmează să menționăm că acesta impune statelor semnatare (în lipsa rezervelor) următoarele măsuri legislative: 1. În temeiul art.6 din Protocol – (1)Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri necesare pentru a împuternici autoritățile sale competente astfel încât acestea să poată adresa o cerere, în scopul unor anchete sau proceduri penale specifice, unei entități care prestează servicii de înregistrare a numelor de domenii pe teritoriul unei alte părți, privind informații deținute sau controlate de entitate, în vederea identificării sau a contactării registrantului unui nume de domeniu. (2) Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri necesare pentru a permite unei entități de pe teritoriul său să divulge astfel de informații ca răspuns la o cerere emisă în temeiul alineatului (1), sub rezerva unor condiții rezonabile prevăzute de dreptul intern. NOTĂ: În acest sens, proiectul se reduce la desemnarea entității competente indicate la alin.(2) fără a stabili entitățile competente pentru alin.(1) și procedurile corespunzătoare.	Se acceptă. Articolul 13² din Legea nr. 371/2006 a fost dezvoltat pentru a acoperi ambele obligații prevăzute la art. 6 din Protocol: posibilitatea autorității competente naționale de a solicita direct informații unei entități din alt stat și posibilitatea entității de pe teritoriul Republicii Moldova de a divulga informațiile solicitate. Norma stabilește conținutul cererii, transmiterea electronică, executarea cererilor referitoare la domeniul național de nivel superior „.md”, precum și mecanismul de
--	--	----	---	---

				motivare și consultare în caz de refuz sau lipsă de cooperare. Articolul IV completează atribuțiile Registratorului național corespunzător acestor obligații.
		4.	2.În temeiul art. 7 din Protocol – (1) Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri necesare pentru a împuternici autoritățile sale competente să emită un ordin care să fie transmis direct unui prestator de servicii de pe teritoriul unei alte părți, pentru a obține divulgarea unor informații specifice stocate referitoare la abonați, deținute sau controlate de prestatorul de servicii respectiv, în cazul în care informațiile referitoare la abonați sunt necesare pentru investigațiile sau procedurile penale specifice ale părții emitente. (2) (a) Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri necesare pentru a permite unui prestator de servicii de pe teritoriul său să divulge informații referitoare la abonați ca răspuns la un ordin emis în temeiul alineatului (1). (b) Cu ocazia semnării prezentului protocol sau a depunerii instrumentului său de ratificare, acceptare sau aprobare, o parte poate – în ceea ce privește ordinele adresate prestatorilor de servicii de pe teritoriul său – să facă următoarea declarație: „Ordinul prevăzut la articolul 7 alineatul (1) trebuie emis de un procuror sau de o altă autoritate judiciară sau sub supravegherea unui procuror sau a unei alte autorități judiciare sau, în caz contrar, trebuie să fie emis sub supraveghere independentă.” NOTĂ: Anterior, prin avizele Procuraturii Generale a fost solicitată, în mod expres, desemnarea sa (prin Secția combatere crime cibernetice) în calitate de autoritate competentă pentru recepționarea notificărilor și ordinelor, precum și pentru efectuarea acțiunilor prevăzute de articolele 7 și 8 din Protocol. Dacă obiectivul declarant al modificărilor legislative constă în armonizarea cu normele UE, formularea unor rezerve generale pentru acest articol plasează Republica Moldova în afara standardelor europene. Decizia (UE) 2023/436 a Consiliului Uniunii Europene de autorizare a statelor membre de a ratifica Protocolul încurajează aplicarea acestor instrumente tocmai pentru că ele sunt perfect compatibile și complementare cu pachetul legislativ al UE privind probele electronice (e-Evidence).	Nu se acceptă. Obiecția vizează mecanismul de cooperare directă cu furnizorii de servicii prevăzut la art. 7 din Protocol, care nu face obiectul prezentului proiect și este inclus în cadrul proiectelor distincte promovate de Ministerul Justiției: proiectul de lege pentru modificarea Codului de procedură penală nr. 122/2003 (divulgarea și păstrarea probelor

				electronice în materie penală), număr unic 584/MJ/2026, și proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative (numirea reprezentanților legali în scopul divulgării și păstrării probelor electronice în materie penală), număr unic 700/MJ/2026.. Preluarea paralelă a aceluiași mecanism ar crea suprapuneri de competență și norme concurente. În schimb, mecanismul de cooperare între autorități prevăzut la art. 8 din Protocol este reglementat în prezentul proiect prin art. 13 ³ alin. (1) lit. a) din Legea nr. 371/2006 și art. 540 ⁵ din Codul
--	--	--	--	---

				de procedură penală. Procuratura Generală este autoritatea care transmite și primește cererile însoțite de ordine și coordonează executarea acestora. Suplimentar, prin Legea nr.193/2026 pentru ratificarea celui de-al doilea Protocol adițional la Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea informatică referitor la cooperarea consolidată și la divulgarea probelor electronice, în temeiul articolului 8 alineatul (13) din Protocol, Republica Moldova își rezervă dreptul de a nu aplica articolul 8,
--	--	--	--	--

				datelor privind traficul.
		5.	3.În temeiul art. 8 din Protocol – (1) Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri necesare pentru a împuternici autoritățile sale competente să emită un ordin care să fie transmis direct unui prestator de servicii de pe teritoriul unei alte părți, pentru a obține divulgarea unor informații specifice stocate referitoare la abonați, deținute sau controlate de prestatorul de servicii respectiv, în cazul în care informațiile referitoare la abonați sunt necesare pentru investigațiile sau procedurile penale specifice ale părții emitente. (2) (a) Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri necesare pentru a permite unui prestator de servicii de pe teritoriul său să divulge informații referitoare la abonați ca răspuns la un ordin emis în temeiul alineatului (1). (b) Cu ocazia semnării prezentului protocol sau a depunerii instrumentului său de ratificare, acceptare sau aprobare, o parte poate – în ceea ce privește ordinele adresate prestatorilor de servicii de pe teritoriul său – să facă următoarea declarație: „Ordinul prevăzut la articolul 7 alineatul (1) trebuie emis de un procuror sau de o altă autoritate judiciară sau sub supravegherea unui procuror sau a unei alte autorități judiciare sau, în caz contrar, trebuie să fie emis sub supraveghere independentă.” NOTĂ: Proiectul de lege a dezvoltat aceste mecanisme doar parțial și doar cu referire la datele despre abonați, nu și cele despre trafic. Redacția propusă nu ține cont de actele UE în materie. În mod special, proiectul urmează să includă cerința ca solicitarea înaintată să fie una autorizată de autoritățile judiciare.	Se acceptă parțial. Articolul 8 din Protocol este transpus în partea referitoare la informațiile privind abonații prin art. 13³ alin. (1) lit. a) din Legea nr. 371/2006 și art. 540⁵ din Codul de procedură penală. Norma reglementează atât emiterea și transmiterea ordinelor naționale, cât și executarea ordinelor primite de la autoritățile străine. Datele privind traficul nu au fost incluse, având în vedere rezerva permisă de art. 8 alin. (13) din Protocol. Articolul 540⁵ instituie garanții privind conținutul

				ordinului, informațiile justificative, verificarea de către Procuratura Generală, termenele de executare, motivele de refuz sau amânare și condițiile de utilizare a informațiilor.
		6.	4.În temeiul art. 9 din Protocol – (1) (a) În situații de urgență, fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri necesare pentru ca punctul său de contact pentru rețeaua 24/7 menționată la articolul 35 din convenție („punctul de contact”) să transmită o cerere către un punct de contact al unei alte părți și să primească o cerere de la acesta prin care se solicită asistență imediată pentru a obține din partea unui prestator de servicii de pe teritoriul părții respective divulgarea accelerată a datelor informatice specifice stocate care sunt deținute sau controlate de prestatorul de servicii respectiv, fără a fi necesară o cerere de asistență mutuală. (b) Cu ocazia semnării prezentului protocol sau a depunerii instrumentului său de ratificare, acceptare sau aprobare, o parte poate să declare că nu va executa cererile emise în temeiul alineatului (1) litera (a) care vizează numai divulgarea informațiilor referitoare la abonați. (2) Fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri necesare pentru a permite ca, în temeiul alineatului (1): (a) autoritățile sale să solicite date de la un prestator de servicii de pe teritoriul său în urma unei cereri emise în temeiul alineatului (1); (b) un prestator de servicii de pe teritoriul său să divulge datele solicitate autorităților sale ca răspuns la o cerere emisă în temeiul alineatului (2) litera (a) și (c) autoritățile sale să furnizeze părții solicitante datele solicitate. NOTĂ: Proiectul de lege presupune livrarea informațiilor către statele solicitante nu și posibilitatea obținerii de informații de autoritățile naționale pe aceeași cale.	Se acceptă. Mecanismul prevăzut la art. 9 din Protocol este reglementat prin art. 8¹ din Legea nr. 20/2009, art. 13³ alin. (1) lit. b) din Legea nr. 371/2006 și art. 540⁴ și 540⁶ din Codul de procedură penală. Proiectul asigură transmiterea și primirea cererilor între punctele de contact 24/7, obținerea datelor de la furnizorul aflat pe teritoriul statului solicitat, verificarea existenței

				urgenței și transmiterea datelor către partea solicitantă fără formularea prealabilă a unei cereri de asistență juridică internațională.
		7.	Cu referire la Articolul I - Legea nr.20/2009 privind prevenirea și combaterea criminalității informatice: La pct.1 prin proiectul avizat se propune completarea articolului 2 cu o noțiune nouă, cu următorul cuprins: „urgență – o situație în care există un risc semnificativ și iminent la adresa vieții sau a siguranței oricărei persoane fizice”. Subsecvent, se constată că definiția propusă reproduce textul corespunzător din Protocol. Totodată, deși art.3 al Protocolului conține mai multe noțiuni relevante, autorii proiectului s-au limitat exclusiv la definirea noțiunii de „urgență”, fără a opera completările necesare în raport cu alte noțiuni precum „autoritate centrală”, „autoritate competentă” sau „parte care efectuează transferul”, care ar contribui la asigurarea unei mai bune clarități și coerențe normative a proiectului. Pe cale de consecință, opinăm pentru revizuirea proiectului sub aspectul dat	Se acceptă parțial. Articolul 2 din Legea nr. 20/2009 a fost completat și cu noțiunea „partea care efectuează transferul”, în concordanță cu art. 3 alin. (2) lit. e) din Protocol. Noțiunile „autoritate centrală” și „autoritate competentă” nu au fost definite suplimentar. Autoritățile centrale sunt stabilite prin cadrul național de ratificare a Convenției de la Budapesta și prin Legea nr. 371/2006, iar

				autoritățile competente pentru fiecare mecanism sunt indicate expres în normele speciale ale Legii nr. 193/2026 pentru ratificare a Protocolului. Repetarea acestora sub formă de definiții generale ar putea genera paralelisme sau neconcordanțe cu desemnările comunicate în temeiul tratatelor internaționale.
		8.	La pct.2, la articolul 4 alineatul (2) se completează cu litera c) cu următorul cuprins: „recepționează și transmite, prin punctul de contact, disponibil 24/7, cererile privind divulgarea accelerată în situații de urgență și cererile prevăzute de tratatele internaționale aplicabile privind probele electronice”. În acest sens, considerăm că mecanismul propus tinde să restrângă nejustificat modalitățile existente de recepționare și transmitere a cererilor, fără a lua în considerare faptul că un mecanism similar funcționează deja de o perioadă îndelungată în cadrul Secției combatere a criminalității cibernetice din cadrul Procuraturii Generale. Or, în logica angajamentelor asumate prin Acordul de Asociere dintre Republica Moldova și Uniunea Europeană (ratificat prin Legea nr. 112/2014), procesul de aliniere a legislației naționale la acquis-ul Uniunii Europene presupune o armonizare graduală și funcțională, iar soluțiile normative propuse nu trebuie să genereze limitări artificiale față de mecanismele deja operaționale. Subsecvent, partea solicitantă trebuie să dispună de flexibilitatea necesară în alegerea canalului de transmitere a datelor – fie prin intermediul punctului de contact 24/7, fie prin alte autorități competente. În acest context, Protocolul nu instituie un unic canal	Se acceptă parțial. Propunerea privind reglementarea distinctă a punctelor de contact 24/7 a fost preluată prin introducerea art. 8¹ în Legea nr. 20/2009. Norma recunoaște punctul de contact din cadrul subdiviziunii

		obligatoriu de cooperare, iar practica Uniunii Europene confirmă existența mai multor instrumente complementare în materia schimbului de probe electronice. În acest sens, Procuratura operează deja un punct de legătură 24/7 instituit în temeiul Convenției de la Budapesta, adoptată la 23 noiembrie 2001, funcțional de peste un deceniu, care și-a demonstrat eficiența în asigurarea asistenței operative în materie de criminalitate informatică. Cu toate acestea, acest mecanism nu este reflectat corespunzător în proiectul de lege avizat. În consecință, considerăm necesară consacrarea expresă a acestui punct de contact 24/7 în textul legii, ca instrument principal de transmitere și recepționare a probelor informatice, în vederea fluidizării schimbului operativ de date în situațiile prevăzute de Protocol. În același registru conceptual, considerăm că, proiectul de lege trebuie să reflecte noile realități ale cooperării judiciare europene. Procuratura are delegat un procuror de legătură la Eurojust¹, instituție care a dezvoltat și operaționalizează platforme securizate de schimb de date și probe electronice, inclusiv eEDES (E-Evidence Digital Exchange System), e-CODEX2 (e-Justice Communication via Online Data Exchange)/EU-LISA este un sistem IT european descentralizat, conceput pentru a facilita comunicarea transfrontalieră digitală și schimbul de date în materie civilă și penală între autoritățile judiciare din statele membre) și JUDEX (Justice Digital Exchange System) este o platformă digitală securizată dezvoltată de Eurojust pentru a facilita cooperarea judiciară transfrontalieră între autoritățile naționale. Sistemul permite schimbul structurat de informații, inclusiv transmiterea ordinelor europene de anchetă și a cererilor de probe electronice), precum și mecanisme de cooperare prin Echipele Comune de Ancheta (JITs), în cadrul Programului european de justiție digitală. Prin urmare, invocăm necesitatea completării proiectului de lege cu prevederi explicite care să permită utilizarea acestor canale și instrumente europene în	specializate a Ministerului Afacerilor Interne și punctul de contact din cadrul Procuraturii Generale, delimitând cooperarea polițienească internațională de cooperarea internațională în cadrul procesului penal. Pentru cererile prevăzute la art. 9 din Protocol, transmiterea între punctele de contact 24/7 reprezintă canalul special instituit de tratat. Utilizarea altor canale rămâne posibilă în
--	--	---	---

¹ Cooperarea judiciară internațională prin intermediul procurorului de legătură la Eurojust este reglementată de Legea 371/2009 cu modificările în vigoare de la 21.11.2025.

² Este acronimul pentru Comunicare e - Justiție prin **intermediul** schimbului de date **online**. Un sistem **descentralizat** și **interoperabil** pentru facilitarea comunicării electronice securizate între autoritățile judiciare, profesioniștii din domeniul juridic și cetățeni în cadrul procedurilor judiciare transfrontaliere, integrând procese interne autonome și aplicații IT în executarea procedurilor transfrontaliere. Este utilizat de toate cele 27 de state membre ale UE, precum și de părțile interesate din domeniul justiției, adică organizațiile profesionale internaționale și europene și organismele UE. A fost elaborat în 2010 și a fost predat către eu-LISA în iunie 2024 pentru gestionarea operațională și dezvoltarea sistemului.

		transmiterea cererilor de asistență și a probelor electronice, în vederea asigurării unei compatibilități reale cu standardele Uniunii Europene. În context, apreciem că norma propusă la lit.c) articolul 4 alineatul (2) ar trebui să capete un caracter alternativ, iar sintagma „și a cererilor prevăzute de tratatele internaționale aplicabile privind probele electronice” urmează a fi exclusă, pentru a evita rigidizarea nejustificată a mecanismelor de cooperare. În consecință, se impune chiar excluderea integrală a textului propus, cu reglementarea distinctă a punctului de contact 24/7 într-un articol separat al Legii nr.20/2009 privind prevenirea și combaterea criminalității informatice, în Capitolul III „Cooperarea internațională”, în concordanță cu art.35 din Convenția de la Budapesta și cu prevederile celui de-al doilea Protocol adițional. Totodată, atribuțiile Ministerului Afacerilor Interne în materia organizării punctului 24/7 urmează a fi ajustate corespunzător prevederilor art. 35 alin. (3) din Convenție de la Budapesta. În acest sens, propunem modificarea art. 4 alin. (2) lit. b) din Legea nr.20/2009 privind prevenirea și combaterea criminalității informatice și redarea acestuia în următoarea formulă: „b) va întreprinde măsurile necesare pentru organizarea, în cadrul Centrului de Combatere Crime Cibernetice, a punctului de contact 24/7 și va asigura dotarea acestuia cu personal specializat și echipament adecvat, necesar funcționării eficiente a rețelei 24/7.”	măsura permisă de alte tratate, aranjamente, practici sau de dreptul intern, potrivit art. 5 alin. (7) din Protocol și normelor generale privind asistența juridică internațională. Aspectele privind dotarea cu personal și echipament țin de organizarea administrativă internă și nu necesită detalieri în norma legală de competență.
	9.	Subsecvent, propunem completarea Capitolului III al Legii 20/2009 privind prevenirea și combaterea criminalității informatice, cu art. 91, cu următorul conținut: ”Articolul 9¹ Punctul de contact 24/7 (1) Punctul de contact organizat pe lângă autoritățile competente, disponibil 24 de ore din 24, 7 zile din 7, în scopul asigurării unei asistențe imediate pentru investigațiile referitoare la infracțiunile privind sisteme sau datele informatice, sau pentru a acumula dovezile unei infracțiuni în format electronic. (2) Punctul de contact va dispune de mijloacele de a corespunde cu punctul de contact al unei alte părți potrivit unei proceduri accelerate, stabilite în condițiile tratatelor internaționale, la care Republica Moldova este parte. (3) Asistența va cuprinde facilitarea sau, dacă dreptul și practica internă o permit, aplicarea directă a următoarelor măsuri: a) asistența tehnică; b) conservarea datelor, în conformitate cu legislația procesuală și tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte;	Se acceptă parțial. Proiectul a fost completat cu art. 8¹ „Punctul de contact disponibil 24/7”. Norma stabilește disponibilitatea permanentă, comunicarea accelerată cu punctele de contact ale altor părți, atribuțiile

			c) acumularea dovezilor, furnizarea de informații cu caracter juridic și localizarea suspectilor. (4) Punctul de contact desemnat care nu depinde de autoritatea sau de autoritățile statului responsabile de asistența mutuală internațională sau de extrădare va veghea să poată acționa în coordonare cu aceste autorități, potrivit unei proceduri accelerate”. Pentru a argumenta această abordare, urmează de subliniat că recepționarea și transmiterea cererilor, informațiilor și a datelor informatice sunt cuprinse în sensul Convenției de la Budapesta de termenul „asistență tehnică”. Mai mult, în logica Convenției de la Budapesta articolul 35 „Rețeaua 24/7” face parte din Capitolul III „Cooperarea internațională”, Secțiunea a 2-a „Dispoziții speciale”, Titlul 2 „Asistența mutuală privind prerogativele de investigare”.	punctului din cadrul Ministerului Afacerilor Interne privind cooperarea polițienească și atribuțiile punctului din cadrul Procuraturii Generale privind cooperarea internațională în cadrul procesului penal. Reglementarea transpune cerințele art. 35 din Convenția de la Budapesta și ale art. 9 din cel de-al doilea Protocol adițional, păstrând coordonarea necesară între punctul tehnic-operativ și autoritatea competentă în materia procesului penal.
		10.	Cu referire la art. 4 alin. (4), privind completarea cu literele b¹) și b²), cu următorul cuprins:	Se acceptă parțial.

		„b¹) asigură executarea, în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, a solicitărilor autorităților competente străine privind divulgarea accelerată a datelor privind abonații; b²) asigură executarea, în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, a solicitărilor autorităților competente străine privind divulgarea accelerată, în situații de urgență, a unor date informatice specifice stocate de furnizorul de servicii care deține sau controlează aceste date.” Considerăm necesar să subliniem că nu susținem modificările enunțate, din motivul lipsei de coerență terminologică, neconformă cu caracterul unitar al reglementării. Astfel, terminologia utilizată urmează să fie armonizată cu prevederile Legii nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală și ale Codului de procedură penală.	Litera b¹) a fost reformulată, iar mecanismele prevăzute la art. 8 și 9 din cel de-al doilea Protocol adițional au fost reglementate separat. Prin urmare, atribuțiile Procuraturii Generale au fost delimitate la lit. b¹) și b²), în corelare cu noile prevederi ale art. 540⁵ și 540⁶ din Codul de procedură penală nr. 122/2003. Prin lit. b¹) se transpune, la nivelul competenței instituționale a Procuraturii Generale, mecanismul prevăzut la art. 8 alin. (1)–(3) și (10) din Protocol. Ordinul emis de autoritatea competentă se transmite ca parte
--	--	---	--

a unei cereri, prin intermediul autorităților desemnate, iar autoritatea statului solicitat asigură punerea lui în aplicare. Având în vedere rezerva formulată de Republica Moldova în temeiul art. 8 alin. (13), acesta se limitează la informațiile referitoare la abonați și nu se aplică datelor referitoare la trafic.

Prin lit. b²) se transpune art. 9 alin. (1) lit. a) și alin. (2)–(4) din Protocol: transmiterea și primirea, între punctele de contact disponibile 24/7, a cererilor de asistență imediată privind divulgarea accelerată,

				exclusiv în situații de urgență, a datelor informatice stocate individualizate în cerere. Mecanismul nu presupune formularea prealabilă a unei cereri de asistență juridică internațională și nici însoțirea obligatorie a cererii de un ordin emis de partea solicitantă. Suplimentar, formularea „fără formularea prealabilă” ține cont de declarația Republicii Moldova formulată în temeiul art. 9 alin. (5), potrivit căreia, după executarea cererii, partea solicitantă poate fi obligată să transmită cererea și informațiile
--	--	--	--	--

				suplimentare în formatul și prin canalul specificate de partea solicitată.
		11.	În consecință, propunem modificarea art. 4 alin. (4) lit. b) și redarea acestuia în următoarea formulă: „b) dispune, în cazul anchetelor sau al procedurilor penale referitoare la infracțiunile legate de sistemele informatice și de date, precum și în materia strângerii de probe în format electronic, la solicitarea organului de urmărire penală, a autorităților competente ale altor state sau din oficiu, conservarea imediată a datelor informatice ori a datelor referitoare la traficul informatic, față de care există pericolul distrugerii sau alterării, în condițiile legislației procesual-penale și ale tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.”	La art. 4 alin. (4) lit. b). Norma a fost revizuită, prin eliminarea referirii la activitatea specială de investigații și la solicitările autorităților străine. Conservarea imediată a datelor informatice stocate, inclusiv a datelor referitoare la traficul informatic se dispune în cadrul urmăririi penale conform Codului de procedură penală nr. 122/2003. Cererile autorităților străine se execută separat, conform art.29 și art.35

				din Convenția privind criminalitatea informatică, Legii nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală și legislației procesual penale. La fel, conservarea nu este calificată drept măsură specială de investigații în afara procesului penal.
		12.	La pct.3 cu referire la articolul 7 alin.(1), care se completează cu litera i) cu următorul cuprins: „i) să asigure, în situațiile de urgență, divulgarea accelerată a datelor informatice stocate, imediat după recepționarea solicitării autorității competente, art.4 alin. (2) și alin. (4), prin implementarea unor proceduri tehnice interne care să permită furnizarea rapidă a datelor solicitate către autoritatea emitentă, cel târziu în 72 de ore.” Norma propusă nu întrunește exigențele de claritate și previzibilitate ale reglementării. Aceasta instituie în sarcina furnizorilor de servicii obligații formulate într-un mod generic, referitoare la divulgarea accelerată a datelor informatice stocate, în termeni care presupun implementarea unor „proceduri tehnice interne care să permită furnizarea rapidă a datelor solicitate către autoritatea emitentă, cel târziu în 72 de ore”. Or, datele respective urmează a avea natura unor mijloace de probă în cadrul procesului penal, fiind necesar ca obținerea și transmiterea acestora să se realizeze în baza unor reguli procesual-penale clare, care să asigure legalitatea administrării probelor, precum și integritatea și continuitatea lanțului de custodie.	Se acceptă parțial. Articolul 7 alin. (1) lit. i) a fost revizuit pentru a individualiza obiectul și temeiul obligației furnizorului: cererea este primită de la autoritatea competentă prin punctul de contact 24/7, iar datele solicitate sunt cele

				individualizate în cerere și aflate în posesia sau sub controlul furnizorului. Condițiile procesuale sunt dezvoltate la art. 540 ⁴ –540 ⁶ din Codul de procedură penală: conținutul cererii, verificarea urgenței, autoritatea competentă, transmiterea prin canale securizate, condițiile de utilizare și respectarea garanțiilor procesuale și a legislației privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în scopul prevenirii și combaterii infracțiunilor. Termenul maxim a fost stabilit la 96 de ore, cu obligația executării imediate, pentru a
--	--	--	--	---

				reflecta caracterul rapid accelerat al mecanismului prevăzut la art. 9 din Protocol.
		13.	La pct.2 (numerotarea greșită) cu referire la articolul 8 se propune completarea la alin. (2), după textul „asistența juridică internațională în materie penală” cu sintagma „divulgarea accelerată a datelor informatice”;	Se acceptă. Articolul 8 alin. (2) din Legea nr. 20/2009 a fost completat cu sintagma „divulgarea accelerată, în situații de urgență, a datelor informatice stocate”.
		14.	Subsecvent, se completează articolul cu alin. (3) cu următorul cuprins: „(3) Cooperarea internațională privind obținerea probelor electronice în cadrul procesului penal se realizează în condițiile legislației naționale și ale tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.” În acest sens, considerăm că norma propusă are un caracter declarativ, fără valoare normativă adăugată, și nu corespunde exigențelor de oportunitate, coerență, consecutivitate și previzibilitate a reglementării. Aceasta nu contribuie substanțial la completarea cadrului normativ, întrucât reproduce, în esență, reguli deja existente. De asemenea, Protocolul nu constituie un instrument autonom, ci un act care completează Convenția de la Budapesta, iar instituția divulgării accelerate a datelor informatice reprezintă unul dintre mecanismele concrete de cooperare consolidată în materie de probe electronice. În aceste condiții, completarea propusă la alin. (3) riscă să dubleze prevederile deja existente la alin. (1) al aceluiași articol, potrivit căruia autoritățile competente colaborează, în condițiile legii, cu instituțiile omoloage din alte state și cu organizațiile internaționale specializate, în conformitate cu obligațiile asumate prin tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.	Se acceptă. Completarea propusă la art. 8 alin. (3) a fost exclusă, întrucât regula generală privind aplicarea legislației naționale și a tratatelor internaționale rezultă din normele existente și din dispozițiile speciale introduse prin proiect.
		15.	La pct.3 (numerotarea greșită) cu referire la articolul 10 ¹ - Divulgarea accelerată a informațiilor referitoare la abonați, potrivit notei de fundamentare, art.101 transpune art. 8 din Protocol în partea referitoare la executarea solicitărilor autorităților	Se acceptă parțial.

		competente străine privind prezentarea accelerată a informațiilor specifice stocate referitoare la abonați, aflate în posesia sau sub controlul furnizorilor de servicii de pe teritoriul Republicii Moldova. Astfel, norma stabilește conținutul ordinului, informațiile justificative, termenele de transmitere și executare, precum și temeiurile de refuz, amânare sau condiționare a executării. Cu referire la modificările propuse, se constată că proiectul nu dezvoltă în mod suficient principiul reciprocității, limitând reglementarea la obligația autorităților Republicii Moldova de a executa solicitările autorităților străine, fără a reglementa în mod corespunzător dreptul autorităților naționale de a emite solicitări similare de divulgare a datelor. De asemenea, denumirea articolului este axată exclusiv pe divulgarea accelerată a datelor privind abonații, fără a include și datele de trafic, deși acestea sunt expres avute în vedere de art. 8 din Protocol. Considerăm că, redacția propusă nu este pe deplin armonizată cu acquis-ul Uniunii Europene. În acest sens, prin Decizia (UE) 2023/436 a Consiliului din 14 februarie 2023 privind autorizarea statelor membre de a ratifica, în interesul Uniunii Europene, al doilea Protocol adițional la Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea informatică, sunt stabilite orientări privind implementarea uniformă a Protocolului, inclusiv necesitatea asigurării garanțiilor procesuale, a protecției datelor și a respectării drepturilor fundamentale. În mod nejustificat, proiectul nu reflectă în mod explicit mecanismul controlului judiciar asupra solicitărilor de acces la date electronice. În dreptul Uniunii Europene se accentuează că astfel de măsuri trebuie să fie supuse autorizării sau validării de către o autoritate judiciară independentă, cu respectarea principiilor legalității, necesității și proporționalității. În consecință, în mod corelat cu aceste exigențe, apreciem necesară revizuirea soluțiilor propuse, inclusiv din perspectiva evitării accesului necontrolat sau insuficient garantat la date cu caracter personal și a asigurării unui nivel adecvat de protecție a datelor.	Articolele 10¹ și 10² propuse inițial pentru Legea nr. 20/2009 au fost excluse, iar mecanismele au fost reglementate sistematic în Codul de procedură penală. Articolul 540⁵ asigură reciprocitatea: alin. (1)–(4) reglementează emiterea și transmiterea ordinului național, iar alin. (5)–(9) reglementează primirea și executarea ordinului străin. Norma se limitează la informațiile referitoare la abonați, în considerarea rezervei permise de art. 8 alin. (13) din Protocol pentru datele privind traficul.
--	--	--	--

				referitoare la abonați, lăsând condițiile și garanțiile dreptului intern aplicabil.
		16.	Cu referire la Articolul 10² – Divulgarea accelerată în situații de urgență a datelor informatice stocate, prin punctul de contact 24/7, potrivit notei de fundamentare, Articolul 10² transpune art.9 din Protocol, prin reglementarea mecanismului de transmitere și recepționare, prin punctul de contact disponibil permanent 24/7, a solicitărilor privind divulgarea accelerată a datelor informatice specifice stocate în situații de urgență, fără formularea unei cereri clasice de asistență juridică internațională. Norma stabilește circuitul solicitării, conținutul minim al acesteia, posibilitatea acceptării în format electronic sau verbal în cazuri urgente, precum și informarea autorității solicitante cu privire la admiterea, refuzul, amânarea sau condiționarea executării acesteia. Astfel, în vederea îmbunătățirii calității reglementării propunem la alin.(1) Articolul 10², după sintagma „poate să transmită o cerere”, de completat cu sintagma „formulată în temeiul unei proceduri penale specifice”. Pentru evitarea ambiguității cu privire la categoriile de solicitări transmise Procuraturii Generale, la alin. (2) Articolul 10², textul „Solicitarea menționată la alin. (1)” urmează a fi substituit cu sintagma „Solicitările parvenite de la autoritățile competente ale altor state”.	Se acceptă. Articolul 10 ² propus inițial pentru Legea nr. 20/2009 a fost exclus. Procedura de divulgare accelerată în situații de urgență este reglementată la art. 540 ⁴ și 540 ⁶ din Codul de procedură penală, în concordanță cu art. 9 din Protocol.
		17.	Articolul II. Legea nr.371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală În vederea stabilirii unui înțeles normativ unitar al situațiilor care justifică aplicarea mecanismelor accelerate de cooperare internațională și de obținere a probelor electronice, propunem completarea art.2 din Legea nr. 371/2006 cu noțiunea de urgență. Introducerea acestei noțiuni este necesară pentru asigurarea clarității, previzibilității și aplicării uniforme a dispozițiilor legii de către autoritățile competente, inclusiv în contextul implementării obligațiilor asumate prin instrumentele internaționale relevante. Totodată, necesitatea definirii exprese a noțiunii rezultă și din faptul că aceasta este propusă spre includere în mai multe dispoziții ale procedurii de asistență juridică internațională, unde constituie un criteriu determinant pentru aplicarea unor mecanisme speciale sau derogatorii de cooperare. În lipsa unei definiții legale, pot apărea interpretări divergente cu privire la existența și întinderea	Nu se acceptă. Noțiunea de „urgență” este definită la art. 2 din Legea nr. 20/2009 în formularea art. 3 alin. (2) lit. c) din Protocol. Definiția se aplică mecanismelor speciale de cooperare

			circumstanțelor care justifică recurgerea la proceduri urgente, ceea ce poate afecta eficiența cooperării internaționale și securitatea juridică a procedurilor desfășurate. Prin urmare, consacrarea unei definiții exprese va permite identificarea și aprecierea clară și uniformă a situațiilor incidente, asigurând o aplicare coerentă a normelor legale de către toate autoritățile implicate.	reglementate de proiect, inclusiv celor dezvoltate în Legea nr. 371/2006 și în Codul de procedură penală. Reproducerea aceleiași definiții în mai multe acte normative ar crea un paralelism și riscul unor modificări necorelate. Claritatea aplicării este asigurată prin trimiterea constantă la tratatele internaționale aplicabile și prin reglementarea condițiilor concrete ale urgenței la art. 24 din Legea nr. 371/2006 și art. 540 ⁶ din Codul de procedură penală.
		18.	2.1. Cu referire la punctele 1-3 privind Art.1 alin.(3) lit. a1), art.7 alin.(4) și (5) și art.9 alin.(3) Propunerea de completare a art.1 alin.(3) cu lit.a1), art.7 cu alin.(4)-(5) și a art.9 cu alin.(3) necesită a fi reconsiderată sub aspectul integrării sistematice a acestora în	Se acceptă parțial. Normele au fost restructurate potrivit naturii

		cadrul Legii nr.371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală. În acest sens, se constată că dispozițiile relevante ale celui de-al Doilea Protocol adițional la Convenția privind criminalitatea informatică reglementează mecanisme speciale de transmitere urgentă a cererilor privind obținerea probelor electronice, inclusiv prin canale securizate și prin intermediul punctelor de contact disponibile permanent (24/7). Noțiunea de „asistență juridică internațională în materie penală” are un caracter mult mai larg și cuprinde totalitatea formelor de cooperare internațională, inclusiv extrădarea, transferul procedurilor penale, transferul persoanelor condamnate, recunoașterea și executarea hotărârilor străine, constituirea echipelor comune de investigație și alte forme de cooperare. Astfel, extinderea mecanismelor speciale prevăzute de Protocol asupra întregului domeniu al asistenței juridice internaționale ar depăși obiectul și scopul reglementării internaționale. Prin urmare, normele propuse urmează a fi plasate în compartimentul Legii nr. 371/2006 care reglementează comisiile rogatorii și obținerea probelor în cadrul asistenței juridice reciproce. Al doilea Protocol are ca obiectiv acumularea probelor în format electronic privind orice infracțiune (vezi alineatele 9 și 11 din Preambulul la Protocol). Prin urmare, acesta nu se referă doar la infracțiunile informatice, ci la toate infracțiunile pentru care probele sunt în formă electronică.	juridice a fiecărui mecanism. Articolele 13² și 13³ din Legea nr. 371/2006 reglementează formele speciale de cooperare prevăzute la art. 6, 8 și 9 din Protocol, iar art. 24 reglementează asistența juridică internațională în situații de urgență, potrivit art. 10 din Protocol. Nu toate mecanismele pot fi plasate în compartimentul privind comisiile rogatorii. Cererile privind înregistrarea numelor de domenii și cererile prevăzute la art. 9 din Protocol se transmit fără formularea unei cereri de asistență juridică internațională, în timp ce art. 10
--	--	---	---

				din Protocol privește o cerere de asistență juridică internațională executată în regim rapid accelerat. Cerințele privind formatul electronic, autentificarea și canalele securizate au fost păstrate la art. 7 și 9, ca reguli comune aplicabile formelor de cooperare enumerate la art. 1 alin. (3) lit. a¹).
		19.	2.2. Astfel, în vederea evitării limitării doar la criminalitatea informatică, propunem redarea art.1 alin. (3) lit. a¹) după cum urmează: ”a¹) transmiterea datelor și informațiilor în format electronic care pot constitui probe electronice în cadrul procesului penal, în condițiile tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.”	Se acceptă parțial. Articolul 1 alin. (3) lit. a¹) a fost reformulat pentru a enumera mecanisme juridice de cooperare, nu simpla transmitere tehnică a datelor: informațiile privind înregistrarea

				numelor de domenii, ordinele privind informațiile referitoare la abonați, divulgarea datelor informatice stocate în situații de urgență, asistența juridică internațională de urgență și echipele comune de investigații. Domeniul material larg al Protocolului este reflectat în normele speciale, care permit colectarea probelor în format electronic aferente oricărei infracțiuni, în concordanță cu art. 2 alin. (1) lit. a) din Protocol.
		20.	2.3.Cu referire la Articolul 7 alin.(5), pornind de la faptul că o subdiviziune specializată din cadrul autorităților publice este înființată prin intermediul unor acte administrative interne, din art.7 alin.(5) urmează de exclus sintagma „subdiviziunii specializate”.	Se acceptă. Sintagma „subdiviziunii specializate” nu a fost menținută la art. 7 alin. (5) din Legea nr.

				371/2006. Desemnarea instituțională a punctelor de contact și delimitarea atribuțiilor acestora sunt reglementate separat la art. 8 ¹ din Legea nr. 20/2009.
		21.	2.4. La Articolul 9 alin.(3), luând în considerare că, al doilea Protocol prevede că cererile, ordinele și informațiile însoțitoare pot fi transmise unei părți într-o limbă acceptată de partea solicitată, propunem completarea textului cu sintagma „cu derogare de la prevederile alin.(1) și (2)”, astfel încât să fie clar că, în situațiile de urgență, actele pot fi redactate într-o limbă acceptată de statul solicitat ori poate fi însoțită de o traducere, fără aplicarea regulii generale privind traducerile.	Se acceptă. Articolul 9 alin. (3) a fost completat cu derogarea expresă de la alin. (1) și (2). În situații de urgență, cererile, ordinele, informațiile însoțitoare și răspunsurile pot fi redactate într-o limbă acceptată de statul solicitat ori pot fi însoțite de traducerea într-o asemenea limbă, în conformitate cu art. 4 din Protocol.
		22.	2.5. Cu referire la pct.4 privind alin.(9) Articolul 132, considerăm că, textul actual al art.132 alin.(9) poate fi interpretat ca acordând autorităților dreptul de a solicita direct	Se acceptă.

			furnizorilor din alt stat divulgarea datelor stocate, deși al doilea Protocol Adițional nu prevede un asemenea mecanism general, ci reglementează cooperarea între autorități în situații de urgență. Prin urmare, propunem reformularea textului alin.(9) după cum urmează: ”În cadrul procesului penal, în situații de urgență, autoritățile competente pot solicita, prin intermediul punctului de contact desemnat în cadrul rețelei 24/7, asistență în vederea obținerii datelor informatice stocate de către furnizorii de servicii aflați pe teritoriul altui stat, în condițiile tratatului internațional la care Republica Moldova este parte.”	Redacția inițială a art. 13² alin. (9) și (10) a fost exclusă. Mecanismul este reglementat la art. 13³ alin. (1) lit. b) din Legea nr. 371/2006 și la art. 540⁶ din Codul de procedură penală, care prevăd cooperarea între autorități prin intermediul punctelor de contact 24/7, fără adresarea directă a unei cereri obligatorii furnizorului din străinătate.
	23.	2.6. La pct.6. privind completarea Articolul 24 cu alin.(3) - (6) considerăm că, instituirea, organizarea, atribuțiile, competențele și modul de funcționare al punctului de contact 24/7 constituie elemente specifice ale mecanismului de cooperare prevăzut de Convenția privind criminalitatea informatică. Reglementarea punctului de contact 24/7 urmează a fi realizată în Legea nr.20/2009 privind prevenirea și combaterea criminalității informatice. Prin urmare, propunem excluderea dispozițiilor referitoare la organizarea și funcționarea acestuia din Legea nr.371/2006, pentru a evita suprapunerea reglementărilor legale.	Nu se acceptă. Reglementarea instituțională a punctelor de contact 24/7 a fost concentrată la art. 8¹ din Legea nr. 20/2009. Totuși, art. 24 alin. (3)–(6) din Legea nr. 371/2006 trebuie menținut, deoarece	

				reglementează o altă componentă: transmiterea, verificarea și executarea prioritara a cererilor de asistență juridică internațională în situații de urgență, în aplicarea art. 10 din Protocol. Menționarea punctului de contact al autorității centrale la art. 24 are caracter procedural și nu dublează normele de organizare din Legea nr. 20/2009. Separarea corespunde diferenței dintre divulgarea datelor prin rețeaua 24/7, fără cerere de asistență juridică internațională, și asistența juridică internațională de urgență.
--	--	--	--	---

	24.	2.7. La pct.7 privind Articolul 28 alin.(8), propunem excluderea alin.(8) al art.28, întrucât regula aplicării tratatelor internaționale și a mecanismelor de cooperare prevăzute de acestea rezultă deja din normele constituționale (art.8 din Constituție) și procesual-penale (art.531 alin.(1) și alin.(2) din Codul de procedură penală). Mai mult ca atât, sintagma „se realizează exclusiv în scopul organizării și desfășurării audierii” poate fi interpretată în sensul că utilizarea mijloacelor de comunicare electronică și contactele directe între autoritățile competente sunt permise doar pentru audierile prin videoconferință. Prin urmare, formularea este susceptibilă să limiteze nejustificat utilizarea mijloacelor de comunicare electronică și să creeze impresia că acestea nu pot fi folosite în alte forme de cooperare internațională.	Se acceptă. Completarea propusă la art. 28 alin. (8) a fost exclusă, întrucât regula aplicării tratatelor internaționale și a condițiilor stabilite de autoritățile participante rezultă din cadrul normativ existent și din art. 33¹ alin. (2) în redacția proiectului.
	25.	Articolul III. Codul de procedură penală al Republicii Moldova 3.1 La pct.1. Articolul 6 pct. 81), considerăm inoportună completarea Codului de procedură penală la art.6 cu pct.81 în redacția propusă. Astfel, noțiunea de „canale de comunicare securizate” are un caracter tehnic și operațional, specific domeniului comunicațiilor electronice și securității informației. Codul de procedură penală stabilește cadrul procesual al desfășurării procesului penal, iar cerințele privind securitatea canalelor de comunicare pot fi reglementate prin acte normative speciale sau prin acte administrative interne ale autorităților competente. În același context, propunem ca noțiunea de „canale de comunicare securizate” să fie introdusă în Legea nr.371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală, întrucât aceasta este utilizată în contextul procedurilor de cooperare internațională și al transmiterii informațiilor în format electronic. Definirea expresă a noțiunii va asigura claritatea și previzibilitatea normei, precum și o aplicare uniformă a dispozițiilor legale referitoare la schimbul securizat de informații și probe electronice. Totodată, propunem completarea definiției pentru „canale de comunicare securizate” cu referire la autenticitatea informațiilor transmise, întrucât noțiunea dată presupune nu doar verificarea identității participanților și asigurarea confidențialității și integrității datelor, ci și garantarea provenienței autentice a comunicației.	Se acceptă. Noțiunea „canale de comunicare securizate” a fost plasată la art. 2 lit. p) din Legea nr. 371/2006, actul normativ în care aceasta este utilizată pentru transmiterea internațională a cererilor și informațiilor. Definiția include identificarea și autentificarea participanților, confidențialitatea

			Pe cale de consecință, propunem redarea Articolului 6 pct. 81) în următoarea formulă: „81) canale de comunicare securizate – mijloace de comunicare electronică utilizate pentru transmiterea informațiilor, care permit identificarea și autentificarea participanților, asigură confidențialitatea și integritatea informațiilor transmise și previne accesul sau utilizarea neautorizată a acestora.”	și integritatea informațiilor, precum și prevenirea accesului sau utilizării neautorizate. Astfel, sunt acoperite cerințele de securitate și autentificare prevăzute de Protocol.
	26.	3.2. Cu referire la pct.2 și pct.4 privind Articolul 532 alin.(3) și Articolul 536 alin.(5), este relevant faptul că dispozițiile celui de-al doilea Protocol adițional la Convenția privind criminalitatea informatică reglementează, în esență, mecanisme de cooperare destinate obținerii probelor electronice și executării măsurilor procesuale solicitate de un alt stat, acestea încadrându-se prin natura lor în categoria cererilor de comisie rogatorie. Astfel, transpunerea și aplicarea normelor Protocolului urmează a fi corelată, în principal, cu dispozițiile legale care reglementează executarea cererilor de comisie rogatorie, și anume cu prevederile art.536, iar nu exclusiv cu normele generale privind asistența juridică internațională prevăzute la art. 532. Prin urmare, propunem ca textul art.532 alin.(3) să înlocuiască în întregime conținutul art.536 alin.(5), în vederea asigurării uniformizării reglementărilor privind transmiterea cererilor referitoare la obținerea probelor electronice, inclusiv prin punctul de contact disponibil permanent (24/7), în cazurile și condițiile prevăzute de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu excluderea sintagmei „prin derogare de la alin.(1)” și completarea cu sintagma „prin autoritatea centrală”. Astfel, propunem editarea alin.(5) al art. 536 după cum urmează: ”(5) În cazurile prevăzute de legislația națională și de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cererile privind obținerea probelor electronice pot fi transmise direct, inclusiv în format electronic, prin autoritatea centrală desemnată în temeiul tratatelor respective.”	Se acceptă parțial. Completarea art. 536 alin. (5) a fost exclusă, însă norma nu a fost transferată integral la acest articol. Articolul 532 alin. (3) a fost menținut deoarece mecanismul de la art. 9 din Protocol permite transmiterea cererii prin punctul de contact 24/7 fără formularea unei cereri de asistență juridică internațională și,	

				prin urmare, nu constituie în toate cazurile o comisie rogatorie. Pentru comisiile rogatorii, forma electronică și canalele securizate sunt reglementate distinct la art. 537 alin. (3), iar transmiterea și executarea în situații de urgență sunt completate prin art. 24 din Legea nr. 371/2006 și art. 540 alin. (8) din Codul de procedură penală.
		27.	3.3. La pct.5 privind Articolul 537 alin.(3), propunem ca derogarea prevăzută la alin.(3) să vizeze doar alin.(2), nu și alin. (1). Derogarea de la alin.(1) nu este necesară, întrucât transmiterea cererii prin canale de comunicare securizate nu afectează regulile privind autoritățile competente și modalitatea de transmitere a cererii, ci doar cerințele referitoare la forma acesteia, inclusiv prezentarea originalului sau autentificarea documentelor. Menținerea derogării și de la alin.(1) poate crea incertitudini cu privire la aplicarea procedurilor generale de transmitere a cererilor de comisie rogatorie și poate fi interpretată ca instituind o excepție mai largă decât cea urmărită de reglementare.	Se acceptă. Articolul 537 alin. (3) derogă numai de la alin. (2), care reglementează forma și autentificarea cererii. Competența autorităților și circuitul general de transmitere prevăzute la alin.

				(1) rămân aplicabile.
		28.	3.4. La pct.6 cu referire la Articolul 537¹ Propunem revizuirea art.537¹, întrucât formularea propusă este prea vagă și nu stabilește criterii clare pentru executarea în regim de urgență a comisiilor rogatorii, inclusiv modul de prioritizare a cererilor. Totodată, din perspectiva tehnicii legislative, se consideră mai oportună completarea art.540 cu un alineat nou (alin.(8)), care să reglementeze executarea în regim de urgență a comisiilor rogatorii, decât introducerea unui articol distinct (art.537¹), deoarece această soluție ar asigura o reglementare mai coerentă și sistematică a procedurii de executare a comisiilor rogatorii în cadrul aceluiași articol. Prin urmare, propunem completarea art.540 cu alineatul (8) după cum urmează: „ În situații de urgență, în cazurile în care există riscuri semnificative pentru viața, integritatea fizică sau siguranța persoanelor, precum și în cauzele complexe, cu elemente de extraneitate, de criminalitate organizată ori care prezintă un interes public deosebit, cererile de comisie rogatorie și cele de asistență juridică internațională în materie penală se examinează și se execută cu prioritate și în regim de urgență, în condițiile prezentului cod, ale legii speciale și ale tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.”	Se acceptă parțial. Soluția de tehnică legislativă a fost preluată: art. 537¹ a fost exclus, iar art. 540 a fost completat cu alin. (8), care stabilește examinarea și executarea prioritara a cererilor în situații de urgență. Nu au fost preluate ipotezele suplimentare privind cauzele complexe, criminalitatea organizată sau interesul public deosebit, deoarece acestea depășesc definiția calificată a urgenței prevăzută la art. 3 alin. (2) lit. c) din Protocol și ar extinde nejustificat

				regimul derogatoriu.
		29.	3.5. Cu referire la completarea Capitolului IX cu secțiunea 13 Cooperarea internațională privind obținerea probelor electronice, Referirea la „Secțiunea 13” pare a fi o eroare de redactare. Având în vedere structura actuală a Capitolului IX din Codul de procedură penală, completarea acestuia poate fi realizată prin introducerea unei noi secțiuni cu indice, respectiv „Secțiunea 13”, și nu prin numerotarea acesteia ca „Secțiunea 13”.	Se acceptă. Elementul structural a fost redat cu indice, în concordanță cu structura capitolului IX din Codul de procedură penală: „Secțiunea 1 ³ . Cooperarea internațională privind divulgarea accelerată a datelor informatice stocate”.
		30.	IV. Cu referire la Articolul V, considerăm necesar să remarcăm că, la stabilirea datei intrării în vigoare a actului normativ după o anumită perioadă de timp de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, utilizarea sintagmei „peste o lună de la data publicării în Monitorul Oficial” nu indică un moment concret al intrării în vigoare, ci o perioadă de timp, ceea ce este conceptual inacceptabil, întrucât legea trebuie să intre în vigoare la un moment determinat și precis, iar nu la un moment nedeterminat din interiorul unei perioade. În context, în vederea indicării exacte a momentului intrării în vigoare a actului normativ avizat, propunem substituirea sintagmei „peste o lună” cu sintagma „la expirarea termenului de o lună de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova” sau, după caz, stabilirea expresă a datei calendaristice a intrării în vigoare a proiectului de lege.	4. Se acceptă. Articolul V stabilește expres data de 1 ianuarie 2027 pentru intrarea în vigoare a legii. Soluția asigură caracterul cert și previzibil al momentului intrării în vigoare și oferă autorităților și furnizorilor intervalul necesar pentru pregătirea

				aplicării noilor mecanisme.
11.	Centrul Național Pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova (Nr. 04-01/2220 din 23.06.2026)	1.	Lipsa obiecțiilor și propunerilor. Totodată, cu titlu informativ, comunicăm că a fost instituită obligația operatorului de date cu caracter personal de a efectua evaluarea impactului asupra protecției datelor cu caracter personal, în cazul în care prelucrarea datelor poate genera un risc sporit pentru drepturile și libertățile persoanelor. Astfel, ținând cont de prevederile Legii privind protecția datelor cu caracter personal, în cazul în care, tipurile de prelucrare a datelor cu caracter personal, reglementate prin actul normativ prenotat sunt susceptibile să genereze un risc sporit pentru drepturile și libertățile persoanelor, reieșind cel puțin din faptul prelucrării la scară largă a datelor cu caracter personal, este necesară efectuarea evaluării impactului asupra prelucrării datelor cu caracter personal, în contextul adoptării respectivului act normativ.	S-a luat act. Articolul 540⁴ alin. (5) din Codul de procedură penală prevede expres că obținerea, utilizarea și transmiterea datelor se realizează cu respectarea garanțiilor procesuale, a legislației privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în scopul prevenirii și combaterii infracțiunilor și a condițiilor tratatelor internaționale aplicabile, inclusiv a garanțiilor prevăzute la art. 14 din Protocol. Obligația efectuării evaluării impactului asupra protecției datelor

				rămâne aplicabilă operatorului, în condițiile legislației privind protecția datelor cu caracter personal, dacă operațiunile concrete de prelucrare sunt susceptibile să genereze un risc sporit pentru drepturile și libertățile persoanelor.
		Expertizare		
12.	Ministerul Finanțelor (comentariu e-legiferare din 03.08.2026)	1.	Proiectul de lege a fost prezentat către MF spre informare, fiind susținut prin avizul nr. 07/4-03/217/996 din 24.06.2026.	S-a luat act.
13.	Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal (comentariu e-legiferare din 03.08.2026)	1.	Lipsă de obiecții și propuneri	S-a luat act.
14.	IP „Serviciul Tehnologia Informației și	1.	Se constată că proiectul a fost revizuit substanțial și că o parte dintre propunerile înaintate au fost preluate.	S-a luat act.

	Securitate Cibernetică” (Nr. 1.4/1402/26 din 04.08.2026)			
		2.	Totuși, pentru ca normele referitoare la Registratorul național al domeniului național de nivel superior „.md” să fie clare și lipsite de ambiguități, considerăm necesare următoarele ajustări. 1. Cu referire la articolul II pct. 5, în partea ce ține de art. 13² alin. (3) și (4), propus pentru completarea Legii nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală. Se constată că art. 13² a fost reformulat integral și la alin. (3) au fost introduse elementele obligatorii ale cererii prevăzute la art. 6 alin. (3) din Protocol. Totuși, potrivit redacției propuse aceste elemente sunt aplicabile expres numai cererii prevăzute la alin. (2), formulate de autoritatea competentă națională și adresate unei entități care prestează servicii de înregistrare a numelor de domenii pe teritoriul altui stat. Cererea autorității competente străine adresată Registratorului național al domeniului național de nivel superior „.md” este reglementată separat la alin. (4), fără să se prevadă că aceasta trebuie să conțină elementele stabilite la alin. (3). În lipsa unei asemenea referințe, se poate înțelege că cerințele privind identificarea autorității emitente, informațiile solicitate, temeiul cererii, scopul utilizării informațiilor, termenul și modalitatea divulgării sunt obligatorii numai pentru cererile formulate de autoritățile naționale, nu și pentru cele primite de Registratorul național. Pentru eliminarea acestei incertitudini nu este necesară repetarea listei prevăzute la alin. (3). Este suficientă completarea alin. (4) cu o referire expresă la aceasta. În acest sens, alin. (4) se va completa cu următorul enunț „Cererea prevăzută la prezentul alineat trebuie să conțină elementele prevăzute la alin. (3), aplicate în mod corespunzător.”.	Se acceptă parțial. Art. 13² alin. (4) a fost modificat și expus cu următorul cuprins: „(4) Cererea autorității competente străine privind informațiile referitoare la un nume din domeniul național de nivel superior „.md”, întocmită conform cerințelor stabilite la alineatul (3), se transmite Registratorului național al domeniului național de nivel superior „.md”, care o examinează și o execută în condițiile legislației

				naționale și ale tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.
15.		3.	2. Cu referire la articolul IV, în partea ce ține de lit. f), propusă pentru completarea art. 3 alin. (5) din Legea comunicațiilor electronice nr. 72/2025. În textul propus pentru lit. f), cuvintele „sau sub controlul <i>furnizorului de serviciu</i>” se vor înlocui cu sintagma „sau sub controlul său, ”. Modificarea este necesară deoarece art. 3 alin. (5) reglementează în mod expres atribuțiile <i>Registratorului național</i> al domeniului național de nivel superior „.md”. Acesta este subiectul juridic al tuturor atribuțiilor enumerate la alineatul respectiv și, implicit, al obligației de furnizare a informațiilor prevăzute la lit. f). Deși potrivit art. 6 din Protocol, Registratorul național poate fi considerat o entitate care prestează servicii de înregistrare a numelor de domenii, Legea nr. 72/2025 nu utilizează noțiunea de „furnizor de serviciu” pentru desemnarea acestuia. În cuprinsul Legii nr. 72/2025 termenul „furnizor” nu este utilizat ca denumire generală pentru orice entitate care oferă un serviciu. Legea fie definește expres categoria de furnizor, fie indică exact tipul serviciilor furnizate precum serviciile de comunicații electronice, de acces la internet sau serviciul universal. În aceste condiții, introducerea la lit. f) a formulării generale „furnizorului de serviciu” poate crea neclaritate cu privire la entitatea în a cărei posesie sau sub al cărei control trebuie să se afle informațiile. Formula propusă înlătură această neclaritate și păstrează legătura cu subiectul art. 3 alin. (5), respectiv Registratorul național.	Se acceptă. Norma a fost ajustată.
16.	Procuratura Generală (Nr. 4-1d/26-508 din 06.08.2026)	1.	Procuratura Generală propune renunțarea la rezerva prevăzută de art. 8 alin. (13) din cel de-al doilea Protocol adițional și aplicarea integrală a art. 8 inclusiv datelor privind traficul. Se invocă importanța probatorie a datelor privind traficul, efectul reciproc al rezervei, obligațiile pozitive ale statului în jurisprudența CtEDO și orientarea prevăzută de Decizia (UE) 2023/436, potrivit căreia statele membre sunt încurajate să se abțină de la formularea acestei rezerve. <u>Suplimentar, se propune respingerea politicii de rezervare:</u> Legislativul trebuie să își asume, la ratificarea tratatului, aplicarea integrală a Articolului 8 din al doilea Protocol adițional, neformulând declarația de rezervă privind datele de trafic conform art. 8 alin.	Nu se acceptă. Legea nr.193/2026 pentru ratificarea celui de-al doilea Protocol adițional la Convenția Consiliului Europei privind

			(13), în spiritul recomandărilor exprese formulate de Consiliul Uniunii Europene prin Decizia (UE) 2023/436.	criminalitatea informatică referitor la cooperarea consolidată și la divulgarea probelor electronice, întocmit la Strasbourg la 12 mai 2022 prevede rezerva formulată la art.8 alin. (13) din Protocolul adițional, iar prezentul proiect este corelat cu soluția asumată în actul de ratificare. Suplimentar, potrivit pct. 125 al Raportului explicativ, dacă o parte a formulat rezerva respectivă, datele de trafic pot fi solicitate prin alte proceduri de asistență mutuală. Totodată, jurisprudența CtEDO invocată susține necesitatea existenței unui
--	--	--	---	---

				cadru efectiv și previzibil de investigare, cu garanții adecvate, dar nu instituie obligația de utilizare a mecanismului specific prevăzut la art. 8 pentru datele privind traficul. În consecință, modificarea propusă necesită mai întâi revizuirea opțiunii formulate în Legea nr.193/2026 de.
		2.	<u>Expunerea propunerii de modificare cu privire la articolul 540⁵ din Codul de procedură penală într-o altă redacție</u> , textul fiind reformulat pentru a viza nu doar informațiile referitoare la abonați, ci și „datele privind traficul”.	Nu se acceptă. Art. 540 ⁵ transpune art. 8 din Protocolul adițional în limitele rezervei prevăzute de art. 8 alin. (13), incluse în Legea nr.193/2026 pentru ratificarea celui de-al doilea Protocol adițional la Convenția Consiliului Europei privind

				criminalitatea informatică referitor la cooperarea consolidată și la divulgarea probelor electronice, întocmit la Strasbourg la 12 mai 2022. Suplimentar, pct. 147 al Raportului explicativ precizează că partea care formulează această rezervă nu aplică art. 8 datelor privind traficul nici ca parte solicitată, nici ca parte solicitantă. Prin urmare, includerea datelor privind traficul în art. 540 ⁵ ar crea o neconcordanță directă între rezerva formulată la ratificare și ajustarea cadrului normativ la prevederile celui de-al doilea Protocol adițional
--	--	--	--	--

				la Convenția privind criminalitatea informatică.
		3.	<u>Garantarea protecției drepturilor fundamentale prin control judiciar:</u> Pentru a răspunde preocupărilor vizând protecția vieții private și standardelor stabilite, Codul de procedură penală va prevedea expres că emiterea unui ordin național pentru obținerea accelerată a datelor de trafic către o jurisdicție străină, sau validarea executării unui ordin similar primit de la autorități străine, va fi supusă obligatoriu <u>autorizării prealabile de către judecătorul de instrucție</u>. Acest mecanism respectă întocmai principiul proporționalității și evită stocarea și transmiterea generalizată fără control.	Nu se acceptă. Propunerea este subsecventă extinderii art. 540^s asupra datelor privind traficul, soluție care nu este prevăzută de proiect ca urmare a rezervei formulate în temeiul art. 8 alin. (13) din Protocolul adițional.
17.	Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării (comentariu e-legiferare din 12.08.2026)	1.	Comunică lipsa obiecțiilor și propunerilor asupra proiectului, fiind susținut prin avizul nr. 14-2038 din 16.06.2026.	S-a luat act.
18.	Centrul Național Anticorupție (Raport de expertiză anticorupție nr. ELO26/11762 din 10.08.2026)	1.	Proiectul legii pentru modificarea unor acte normative (ajustarea cadrului normativ la prevederile celui de-al doilea Protocol adițional la Convenția privind criminalitatea informatică) a fost elaborat de către Ministerul Afacerilor Interne, în scopul ajustării cadrului normativ necesar la prevederile Protocolului al doilea adițional la Convenția de la Budapesta, pentru eficientizarea obținerii și transmiterii probelor în format electronic în cadrul unui proces penal. În cadrul procesului de elaborare au fost respectate prevederile legale cu privire la transparența în procesul decizional și proiectul corespunde normelor de tehnică legislativă. Proiectul corespunde interesului public general, deoarece va contribui la eliminarea	S-a luat act.

			lacunelor de reglementare, asigurarea aplicării unitare a prevederilor Protocolului Adițional la Convenția Consiliului Europei privind criminalitatea cibernetică și oferirii autorităților competente a instrumentelor clare, previzibile și conforme angajamentelor internaționale ale Republicii Moldova.	
19.	Ministerul Justiției (nr. 04/1-9467 din 18.08.2026)	1.	Aferent redacției proiectului se remarcă faptul că majoritatea observațiilor și propunerilor Ministerului Justiției, expuse prin avizul nr. 04/1-6944 din 21 iunie 2026, au fost luate în considerare, proiectul fiind revizuit prin prisma acestora. Totodată, la forma actuală a proiectului de act normativ se vor lua în considerare următoarele recomandări de îmbunătățire a calității proiectului:	S-a luat act.
		2.	La art. I (<i>modificarea Legii nr. 20/2009 privind prevenirea și combaterea criminalității informatice</i>): La pct. 2, în redacția propusă pentru art. 4 alin. (4) lit. b), competența de a dispune conservarea imediată a datelor informatice este atribuită conducătorului subdiviziunii specializate în prevenirea și combaterea criminalității informatice, prin ordin. Norma include, în același text, activitatea specială de investigații, urmărirea penală, solicitările organului de urmărire penală, solicitările autorităților străine și acțiunea din oficiu. Comasarea acestor situații nu este justificată, întrucât ele au temeiuri, subiecți și regimuri juridice diferite. Conservarea datelor în cadrul procesului penal trebuie dispusă în forma și de autoritatea stabilită de <i>Codul de procedură penală nr. 122/2003</i>, iar executarea unei solicitări străine trebuie realizată prin canalul și potrivit procedurii stabilite de tratatul internațional și de <i>Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală</i>, motiv pentru care norma se va revizui.	Se acceptă. Norma a fost revizuită, prin eliminarea referirii la activitatea specială de investigații și la solicitările autorităților străine. Conservarea imediată a datelor informatice stocate, inclusiv a datelor referitoare la traficul informatic se dispune în cadrul urmăririi penale conform Codului de procedură penală nr. 122/2003. Cererile autorităților

				străine se execută separat, conform art.29 și art.35 din Convenția privind criminalitatea informatică, Legii nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală și legislației procesual penale. La fel, conservarea nu este calificată drept măsură specială de investigații în afara procesului penal.
		3.	La lit. b¹), formularea „cererilor însoțite de ordine privind divulgarea accelerată, în situații de urgență, prin punctul de contact 24/7” combină mecanismele prevăzute la art. 8 și 9 din Protocol. Ordinul prevăzut la art. 8 se transmite, ca parte a unei cereri către autoritatea desemnată a statului solicitat și nu este condiționat de existența unei situații de urgență. În schimb, cererea de divulgare accelerată prevăzută la art. 9 se transmite între punctele de contact disponibile 24/7, exclusiv în situații de urgență, fără formularea unei cereri de asistență juridică internațională și fără ca Protocolul să impună însoțirea obligatorie a acesteia de un ordin. În consecință, lit. b¹) se va reformula prin reglementarea separată a celor două mecanisme.	Se acceptă. Litera b¹) a fost reformulată, iar mecanismele prevăzute la art. 8 și 9 din cel de-al doilea Protocol adițional au fost reglementate separat. Prin urmare, atribuțiile Procuraturii

Generale au fost delimitate la lit. b¹) și b²), în corelare cu noile prevederi ale art. 540⁵ și 540⁶ din Codul de procedură penală nr. 122/2003.

Prin lit. b¹) se transpune, la nivelul competenței instituționale a Procuraturii Generale, mecanismul prevăzut la art. 8 alin. (1)–(3) și (10) din Protocol. Ordinul emis de autoritatea competentă se transmite ca parte a unei cereri, prin intermediul autorităților desemnate, iar autoritatea statului solicitat asigură punerea lui în aplicare. Având în vedere rezerva formulată de Republica Moldova în

temeiul art. 8 alin. (13), acesta se limitează la informațiile referitoare la abonați și nu se aplică datelor referitoare la trafic.

Prin lit. b²) se transpune art. 9 alin. (1) lit. a) și alin. (2)–(4) din Protocol: transmiterea și primirea, între punctele de contact disponibile 24/7, a cererilor de asistență imediată privind divulgarea accelerată, exclusiv în situații de urgență, a datelor informatice stocate individualizate în cerere. Mecanismul nu presupune formularea prealabilă a unei cereri de asistență

				juridică internațională și nici însoțirea obligatorie a cererii de un ordin emis de partea solicitantă. Suplimentar, sintagma „fără formularea prealabilă” ține cont de declarația Republicii Moldova formulată în temeiul art. 9 alin. (5), potrivit căreia, după executarea cererii, partea solicitantă poate fi obligată să transmită cererea și informațiile suplimentare în formatul și prin canalul specificate de partea solicitată.
		4.	La pct. 5, în cuprinsul art. 8¹ se vor delimita expres atribuțiile punctului de contact disponibil 24/7 din cadrul subdiviziunii specializate a Ministerului Afacerilor Interne de cele ale punctului de contact din cadrul Procuraturii Generale, astfel încât să fie evitate suprapunerile de competență. În special, la alin. (3) lit. c), cuvintele „colectarea datelor informatice” pot fi interpretate ca atribuind punctului de contact competența de a obține în mod direct datele solicitate. Or, rolul punctului de contact constă în facilitarea, transmiterea, primirea și	Se acceptă. Articolul 8¹a fost reformulat pentru a delimita atribuțiile celor două puncte de

coordonarea solicitărilor, în timp ce obținerea datelor se dispune de autoritatea procesuală competentă, prin actul prevăzut de *Codul de procedură penală nr. 122/2003*. Prin urmare, textul se va reformula pentru a reflecta caracterul de suport și coordonare al atribuțiilor punctului de contact.

La alin. (4), atribuțiile punctului de contact disponibil 24/7 din cadrul Procuraturii Generale se vor corela cu art. 540⁶ alin. (5) din *Codul de procedură penală nr. 122/2003*. Or, prima normă îi atribuie funcții de transmitere, primire și coordonare a cererilor, iar cea de-a doua îl învestește și cu competența de a verifica situația de urgență și de a dispune divulgarea datelor. Prin urmare, se vor delimita atribuțiile punctului de contact de competențele procesuale ale procurorului.

contact prin prisma prevederilor art. 35 alin. (1)–(2) din Convenție și art. 9 alin. (1), (2) și (6) din cel de-al doilea Protocol adițional. Astfel, punctului de contact din cadrul Ministerului Afacerilor Interne îi revin cooperarea polițienească internațională, asistența tehnică și facilitarea măsurilor prevăzute la art. 35 din Convenție, cu excepția cererilor urgente reglementate la art. 9 din Protocol. Punctului de contact din cadrul Procuraturii Generale îi revin transmiterea, primirea și coordonarea comunicărilor aferente

				mecanismului prevăzut la art. 540⁶ din Codul de procedură penală. Subsecvent, sintagma „colectarea datelor informatice” a fost substituită cu facilitarea executării actelor procedurale de către autoritățile competente. Suplimentar, articolul 540⁶ din CPP a fost corelat în sensul că punctul de contact disponibil 24/7 din cadrul Procuraturii Generale verifică elementele formale ale cererii și o transmite procurorului competent.
		5.	La art. II (<i>modificarea Legii nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală</i>): La pct. 1, constituirea echipelor comune de investigații este deja reglementată distinct la lit. d1) și respectiv, la art. 331 din Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală, astfel încât includerea repetată a acestui mecanism la	Se acceptă parțial. Norma a fost reformulată prin

		art. 1 alin. (3) lit. a1) nu este necesară. Totodată, alin. (3) al art. 1 din Legea nr. 371/2006 stabilește deja cadrul general al aplicării legii, menționând explicit că prevederile acesteia se aplică „următoarelor forme de cooperare juridică internațională în materie penală:”. Reluarea sintagmei „cooperarea internațională” la începutul literei a1) este redundantă. Pentru a respecta rigoarea și construcția alin. (3), litera a1) propusă trebuie să enumere direct formele specifice de asistență, fără a reitera sintagma introductivă. Litera propusă utilizează sintagma „punerea în aplicare a ordinelor privind informațiile referitoare la abonați” în care este omis obiectul la care se referă ordinul, acesta fiind divulgarea. Includerea sintagmei „asistența juridică internațională în situații de urgență” în lista formelor de cooperare de la art. 1 alin. (3) nu este necesară. „Urgența” reprezintă doar o modalitate de executare (un regim temporal accelerat) a formelor de asistență juridică deja enumerate la alin. (3) și nu o „formă” de asistență juridică de sine stătătoare.	delimitarea mecanismelor de cooperare directă și a cooperării dintre punctele de contact disponibile 24/7 de formele propriu-zise de asistență juridică internațională. Astfel, la art. 1 alin. (3), lit. a¹) a fost reformulată și limitată la „asistența juridică internațională în situații de urgență”, prevăzută la art. 10 coroborat cu art.5 alin. (4) din Protocol. Astfel, art. 5 alin. (4) din Protocol, individualizează expres asistența mutuală de urgență, nu o tratează doar ca „o modalitate de executare”, iar art. 10 din Protocol reglementează procedura specială de
--	--	---	--

				asistență juridică internațională în situații de urgență, care presupune cerințe distincte privind transmiterea, examinarea și executarea accelerată a cererilor. Suplimentar, s-a ținut cont de propunerea din raportul de expertiză juridică de a diviza în mod separat formele de cooperare juridică internațională . Astfel, s-a completat cu alin. (3¹), care transpun art. 6, 8 și 9 din Protocol drept mecanisme speciale de cooperare internațională, suplimentar la formele prevăzute la alin. (3) al art.1 din Legea nr. 371/2006.
--	--	--	--	--

		6.	La pct. 2, textul „noțiunea „canale de comunicare securizate”” se va substitui cu textul „litera p)”.	Se acceptă. Textul a fost modificat corespunzător.
		7.	Suplimentar la acest punct, textul proiectului de lege utilizează termenul de „situație de urgență” în cuprinsul Legii 371/2006, în contextul aplicării procedurilor accelerate de cooperare și divulgare a datelor. Astfel, este imperativă definirea explicită a acestei noțiuni în cadrul art. 2.	Nu se acceptă. Noțiunea de „urgență” a fost propusă în art. 2 din Legea nr. 20/2009, care reglementează cadrul general privind prevenirea și combaterea criminalității informatice, conform art. 3 alin. (2) lit. c) din Protocol, iar definirea termenului de „situație de urgență” în cuprinsul Legii 371/2006, ar crea paralelisme normative și ar contravine principiilor tehnicii legislative, precum că terminologia

				trebuie să fie constantă și uniformă.
		8.	La pct. 3 , textul „alineatele (4)-(5)” se va substitui cu textul „alineatele (4) și (5)”, or, cratima se utilizează pentru enumerarea a mai mult de două elemente structurale consecutive (valabil și pentru alte cazuri similare).	Se acceptă. Textul a fost modificat corespunzător, precum și au fost operate modificări în alte situații similare.
		9.	Art. 7 alin. (4) specifică că „cererile de asistență juridică care se transmit în format electronic, prin punctul de contact disponibil 24/7, se autentifică prin mijloace electronice și se transmit prin canale de comunicare securizate”. Se constată astfel că, formularea propusă conține o suprapunere referitoare la modalitatea de transmitere a cererilor. Totodată, textul propus face trimitere la toate mecanismele enumerate la art. 1 alin. (3) lit. a¹) și se constată că nu există o delimitare concretă care să delimiteze canalele de comunicare corespunzătoare fiecărei forme de cooperare internațională. face trimitere la toate mecanismele enumerate la art. 1 alin. (3) lit. a¹), stabilind transmiterea cererilor prin punctul de contact disponibil 24/7. Soluția nu corespunde prevederilor Protocolului, care instituie canale distincte de transmitere. Prin urmare, nu toate formele enumerate pot fi transmise în mod uniform prin punctul de contact disponibil 24/7 sau canale de comunicare securizate precum prevede alin. (4) propus. În acest caz, soluția optimă este de a diviza în mod separat formele de cooperare juridică internațională propuse prin lit. a¹) de la art. 1, motiv pentru care și alin. (4) și (5) se vor reformula prin indicarea mecanismelor concrete cărora li se aplică, după cum urmează: - obținerea informațiilor privind înregistrarea numelor de domeniu (art. 6 din Protocol) – formă de cooperare în care solicitările se transmit de către autoritatea emitentă prin propriul canal de comunicare securizat, direct entității de servicii care deține aceste date; - cooperarea între autorități pentru divulgarea datelor privind abonații (art. 8 din Protocol) – formă de cooperare în care solicitările se transmit (potrivit art. 8 alin. (10)	Se acceptă. Art. 7 alin. (4) și (5) a fost reformulat prin indicarea distinctă a canalului de transmitere corespunzător fiecărui mecanism reglementat de cel de-al doilea Protocol adițional. Astfel, art. 7 alin. (4) reglementează exclusiv asistența juridică internațională în situații de urgență, prin prisma art. 5 alin.

			din Protocol), de către autoritatea desemnată de RM către autoritatea desemnată a statului de executare; - divulgarea accelerată a datelor informatice stocate (art. 10 din Protocol) – formă de cooperare în care solicitările se transmit prin punctele de contact disponibile 24/7, numai în situații de urgență. Suplimentar, calificarea tuturor solicitărilor drept „cereri de asistență juridică” este improprie în raport cu art. 6 și 9 din Protocol, care prevăd desfășurarea cooperării fără formularea unei cereri de asistență juridică internațională. O formă adecvată care să cuprindă aceste forme de cooperare ar fi „solicitări”.	(4) și art. 10 alin. (1) din Protocol. La art. 7 alin. (5), canalele de transmitere au fost diferențiate după cum urmează: solicitarea prevăzută la art. 6 se transmite direct entității, cererea însoțită de ordin prevăzută la art. 8 – autorității desemnate, iar cererea urgentă prevăzută la art. 9 – între punctele de contact disponibile 24/7, fără formularea unei cereri de asistență juridică internațională.
		10.	La pct. 5, cu referire la art. 13², alin. (6) și (7) reglementează, în esență, aceleași situații privind lipsa cooperării entității și consultarea autorității desemnate. Normele se vor comasa, cu reproducerea exactă a succesiunii stabilite la art. 6 alin. (5) din Protocol: solicitarea motivului nedivulgării și, ulterior, consultarea autorității desemnate a statului pe teritoriul căruia se află entitatea. Totodată, la alin. (6) și (7) precum și în tot textul proiectului, considerăm mai oportună utilizarea sintagmei „autoritate emitentă” în loc de „autoritate solicitantă”.	Se acceptă. Norma a fost revizuită, iar alineatele (6) și (7) au fost comasate, fiind păstrată succesiunea

				prevăzută la art. 6 alin. (5) din Protocol: solicitarea motivului nedivulgării și, ulterior, consultarea autorității desemnate a statului pe teritoriul căruia este situată entitatea. Suplimentar, în tot textul proiectului, cuvintele „autoritate solicitantă” s-au substituit cu cuvintele „autoritate emitentă”.
		11.	La pct. 6 , art. 24 alin. (5) prevede că cererile urgente se execută în termen de cel mult 96 de ore, „cu derogare de la procedurile ordinare de transmitere și soluționare”. Textul nu identifică normele concrete de la care se derogă și nici nu stabilește conținutul procedurii derogatorii, motiv pentru care se va concretiza.	Se acceptă. Norma a fost revizuită, prin excluderea textului „cu derogare de la procedurile ordinare de transmitere și soluționare”, deoarece este o formulare generală, iar

				procedura specială rezultă deja din dispozițiile propuse la art. 7 alin. (4) și art. 24 alin. (3)–(5).
		12.	La alin. (6), cuvintele „punct de contact 24/7” se vor corela cu noțiunea „punct de contact disponibil 24/7”, utilizată în celelalte norme ale proiectului.	Se acceptă. Textul a fost modificat corespunzător, prin folosirea textului „punct de contact disponibil 24/7”.
		13.	La art. III (<i>modificarea Codului de procedură penală al Republicii Moldova nr. 122/2003</i>): La pct. 4 , cuvintele „legii speciale” din art. 540 alin. (8) se vor substitui cu trimiterea expresă la <i>Legea nr. 371/2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală</i> .	Se acceptă. Cuvintele „legea specială” au fost substituite cu trimiterea expresă la Legea nr. 371/2006, pentru asigurarea clarității normei.
		14.	Cu referire la pct. 5 , art. 540 ⁴ alin. (5), sub aspectul protecției datelor cu caracter personal, trimiterea generală la „legislația privind protecția datelor cu caracter personal” nu asigură implementarea art. 14 din Protocol. Acesta instituie un regim detaliat privind limitarea scopului prelucrării, proporționalitatea și minimizarea datelor, exactitatea acestora, prelucrarea datelor sensibile, termenele de păstrare, securitatea datelor, notificarea incidentelor de securitate, evidența accesărilor, transferurile ulterioare și drepturile persoanelor vizate. În acest sens, referirea din nota de fundamentare la <i>Legea nr. 195/2024 privind protecția datelor cu caracter personal</i> se va reexamina. Potrivit art. 2 alin. (2) lit. c) din legea menționată, aceasta nu se aplică prelucrării datelor cu caracter personal de către	Se acceptă parțial. Norma a fost completată cu garanțiile specifice prevăzute la art. 14 alin. (7) lit. b), alin. (9) și (10) din Protocol

			autoritățile competente în scopul prevenirii, investigării, depistării sau urmăririi penale a infracțiunilor ori al executării sancțiunilor penale.	privind notificarea incidentelor de securitate, comunicarea datelor către alte autorități și autorizarea transferurilor ulterioare. Celelalte garanții sunt reglementate de proiectul Legii nr. 160/2026 privind protecția datelor cu caracter personal prelucrate în scopul prevenirii și combaterii infracțiunilor. Suplimentar, art. 1 din Legea nr.193/2026 de ratificare a Protocolului adițional, desemnează Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal drept autoritate competentă să primească notificările privind
--	--	--	--	--

				incidentele de securitate, potrivit art. 14 alin. (7) lit. b) și c) din Protocol, iar Procuratura Generală, drept autoritate competentă să autorizeze transferul ulterior către un alt stat sau o organizație internațională al datelor primite în cadrul mecanismelor prevăzute în capitolul II secțiunea a 2-a din Protocol, conform art. 14 alin. (10) lit. a) și b).
		15.	Titlul art. 540⁵ este denumit „Executarea ordinelor privind divulgarea accelerată a informațiilor referitoare la abonați”, în alineatele (1)-(4) vorbesc despre emiterea și adresarea unei solicitări, iar alineatele (4)-(9) vorbesc despre executarea unei solicitări recepționate de la autoritățile competente străine.	Se acceptă. Titlul art. 540⁵ a fost reformulat pentru a reflecta integral obiectul reglementării normei. Alineatele (1)–(4) reglementează emiterea și transmiterea

				ordinelor autorităților naționale către autoritatea desemnată a altui stat, în conformitate cu art. 8 alin. (1) din Protocol, iar alin. (5)–(9) reglementează primirea și executarea cererilor străine însoțite de ordine, potrivit art. 8 alin. (2)–(9) din Protocol.
		16.	La alin. (1) al art. 540 ⁵ , textul „autoritatea competentă națională, emite” se substituie cu textul „autoritatea competentă națională, poate emite”, la fel cum este folosit și la art. 540 ⁶ alin. (1).	Se acceptă. Norma a fost revizuită, astfel că textul „autoritatea competentă națională, emite” s-a substituit cu textul „autoritatea competentă națională, poate emite”,
		17.	La alin. (3) al art. 540 ⁵ , textul „Ordinul prevăzut la alin. (1) cuprinde” trebuie completat cu textul „următoarele informații”.	Se acceptă. Norma a fost revizuită, astfel că textul „Ordinul prevăzut la alin.

				(1) cuprinde” a fost completat cu textul „următoarele informații”.
		18.	La alin. (3) al art. 540 ⁶ , textul „Cererea cuprinde” se substituie cu textul „Solicitarea privind divulgarea accelerată în situații de urgență a datelor informatice stocate cuprinde următoarele informații”.	Se acceptă. Norma a fost revizuită, astfel că textul „Cererea cuprinde” s-a substituit cu textul „Solicitarea privind divulgarea accelerată în situații de urgență a datelor informatice stocate cuprinde următoarele informații”.
		19.	Alin. (4) al art. 540 ⁶ prevede că cererile emise în temeiul art. 540 ⁶ care vizează exclusiv date privind abonații, nu se execută, însă nu este clar de către cine nu se execută. Se crede că se referă la Republica Moldova în calitate de state de executare, având în vedere declarația făcută de Republica Moldova în proiectul de lege 191/MAI/MAE/2026 pentru ratificarea celui de-al Doilea protocol adițional la Convenția de la Budapesta, prin care declară că Republica nu va da curs cererilor formulate în temeiul articolului 9 alineatul (1) litera a) din Protocol, care vizează numai divulgarea informațiilor privind abonații. Prin urmare, alineatul necesită a fi ajustat pentru a specifica cine mai exact nu execută cererile respective.	Se acceptă. Norma s-a revizuit, prin precizarea că Procuratura Generală nu dă curs solicitărilor primite care vizează exclusiv informațiile referitoare la abonați, în

				conformitate cu declarația formulată de Republica Moldova în temeiul art. 9 alin. (1) lit. b) din Protocol.
		20.	La art. 540 ⁶ , alin. (7) și (8) conțin reglementări parțial repetitive privind informarea părții solicitante despre admiterea, condiționarea sau neexecutarea cererii. Acestea se vor comasa pentru evitarea paralelismelor.	Se acceptă. Norma a fost revizuită, prin excluderea reglementărilor parțial repetitive.
		21.	Totodată, numerotarea alineatelor se va rectifica, întrucât alin. (5) se dublează.	Se acceptă. Numerotarea articolelor a fost rectificată.
		22.	Formularea utilizată în alin. (5) al art. 540 ⁶ care se referă la posibilitatea adresării verbale a cererii este greșită. O cerere nu poate fi transmisă verbal. Având în vedere propunerea Ministerului Justiției, de mai sus, de a înlocui noțiunea de „cerere” cu noțiunea de „solicitare”, ar fi mult mai potrivit de a menționa că solicitările pot fi transmise și verbal. Totodată, poziționarea acestui alineat nu este conformă structurii articolului, de aceea respectivul alineat, fie trebuie integrat la alin. (2) care vorbește despre modul de transmitere, fie mutat imediat după alin. (2).	Se acceptă. Dispoziția privind transmiterea verbală a fost integrată în alineatul referitor la modalitatea de transmitere, cu menținerea obligației de confirmare în format electronic, potrivit art. 9 alin. (4) din Protocol.

		23.	La alin. (5) al art. 540⁶ care se referă la primirea cerilor de către punctul de contact 24/7, este menționat că tot acesta dispune furnizorului de servicii divulgarea datelor solicitate, dar nu este menționat cum face acest lucru. Referitor la acest aspect, menționăm că punctul de contact 24/7 nu are atribuții și competențe atribuite prin lege de a obliga un furnizor de servicii să realizeze o anumită conduită. De altfel, însăși art. 9 alin. 2 lit. (a) al celui de-al Doilea Protocol specifică că „fiecare parte adoptă măsurile legislative și alte măsuri necesare pentru a permite ca, în temeiul alin. (1): (a) autoritățile sale să solicite date de la un prestator de servicii de pe teritoriul său în urma unei cereri emise în temeiul alin. (1)”. În acest sens, este necesar de a lua în considerare cele menționate la pct. 160 din Ropotul explicativ al celui de-al Doilea protocol adițional¹, care sugerează următoarele: (paragraf tradus) „Este la discreția părții solicitate să decidă: (i) dacă au fost îndeplinite cerințele pentru utilizarea acestui articol; (ii) dacă un alt mecanism este potrivit pentru a ajuta partea care a făcut solicitarea; (iii) autoritatea corespunzătoare care să execute o cerere primită prin punctul de contact 24/7. În timp ce punctul de contact 24/7 din unele părți poate avea deja autoritatea necesară pentru a executa cererea în sine, alte părți pot solicita ca punctul lor de contact să transmită cererea către o altă autoritate sau autorități pentru a obține dezvăluirea datelor de la furnizor. În unele părți, acest lucru poate necesita obținerea unei hotărâri judecătorești pentru a solicita dezvăluirea datelor. Partea solicitată are, de asemenea, libertatea de a decide canalul prin care vor fi transmise datele solicitate părții care a făcut cererea – fie prin punctul de contact 24/7, fie printr-o altă autoritate.”. Urmare a celor constate, menționăm că punctul de contact 24/7 reprezintă un canal operativ de legătură și transmitere, neavând competențe judiciare de a ordona direct unui furnizor de servicii divulgarea datelor. Obligarea furnizorului trebuie să se întemeieze pe un act procesual executor emis de o autoritate judiciară națională competentă. Această atribuție, în viziunea noastră, ar putea fi asigurată de către Procuratura Generală.	Se acceptă. Norma a fost revizuită, prin precizarea faptului că punctul de contact disponibil 24/7 asigură primirea, transmiterea și coordonarea solicitărilor. Verificarea juridică și dispunerea măsurii revin procurorului desemnat din cadrul Procuraturii Generale, prin act procesual motivat, cu păstrarea autorizării judecătorului de instrucție pentru categoriile de date supuse controlului judiciar.
20.			În subsidiar, se menționează că, în prezent, Ministerul Justiției se află în proces de promovare a <i>proiectului de lege pentru modificarea Codului de procedură penală nr. 122/2003 (divulgarea și păstrarea probelor electronice în materie penală)</i>, înregistrat cu numărul unic 584/MJ/2026, care reglementează autoritățile competente, actele procesuale și garanțiile aplicabile obținerii diferitor categorii de date informatice.	Se acceptă. La definitivarea proiectului s-a ținut cont de

			În acest context, autorul urmează să coreleze soluțiile propuse cu intervențiile legislative promovate prin proiectul menționat, în special sub aspectul competenței de a dispune conservarea și divulgarea datelor, al formei actului procesual și al autorizării de către procuror sau judecătorul de instrucție, în vederea evitării paralelismelor și asigurării coerenței cadrului procesual penal.	soluțiile propuse cu intervențiile legislative promovate prin proiectul <i>de lege</i> pentru modificarea Codului de procedură penală nr. 122/2003 (divulgarea și păstrarea probelor electronice în materie penală), înregistrat cu numărul unic 584/MJ/2026.
--	--	--	---	--